

சிவமயம்

திரிசிராமஸிப்பராணமாகிய, செவ்வந்திப்புராணம்

— ❦ —
நரசிம்-எல்லப்பநாவலரவர்கள்

இயற்றியது

இஃது

திரிசிரபுரம் - வித்துவான்

ம-ந-நாமீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை
யவர்களாற்

பலபிரதினைக்கொண்டுபரிசோதிக்கப்பட்டு

திருத்தவத்துறைச்

சாமிசெட்டியாரவர்களென்னுமியற்பெயரையுடைய,
தேராகூர்

ம-ந-ந, கருத்தாசெட்டியாரவர்கள்
கேட்டியக்கொண்டபடி

இல்கந்தலம்.

ம-ந-நீமுத்துவேங்கடாமசெட்டியா

ரவர்கள் புத்திரராகிய

எதிராசுலுசெட்டியாரவர்களது

புரந்தநாயகுலவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்,

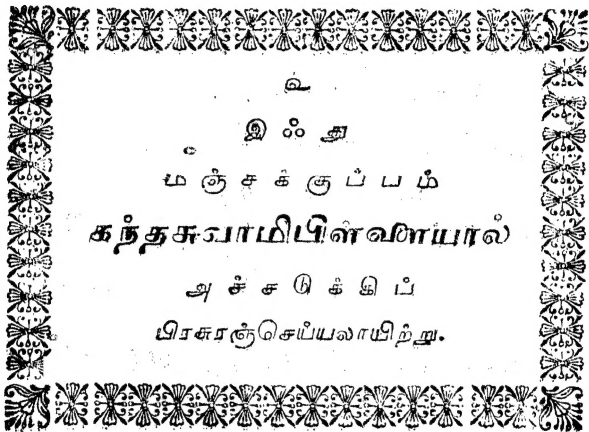
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

திரிசிரபுரம்.

சாலியவாகன சகஸ்ர தளர எய்சு, நிகழ்கின்ற,
வினோதிருதுஸ்ரமாரிகழிமன்.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY.
MADRAS-41

GF
223:38 sev
வாரியாதி 46

உ

இ ஃ து

ம ஞ் ச க் கு ப் ப ம்

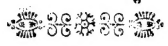
கந்தசுவாமிபிள்ளையால்

அ ச் ச டி க் கி ப்

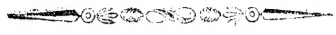
பிரசுரஞ்செய்யலாயிற்று.

உ
செவ்வந்திப்புரந்ணம்

செவ்வந்திப்புரந்ணம்

பாயிரம்

(கவிவிருத்தம்)

அருள்வெணங்கடன்முகத் தடியார்கிறதையாய்,.....*
 பொருள்பெறுநிலஞ் செவபோகமுற்றிட்,.....*
 வரமழைபுதுவு செவ்வந்தி யானையின்,.....*
 திரு வடியிணைமலர் சென்னிசேர்த்துவாம்.*
 அறுசீர்க்கழிநெழுவடியாகிரியவிருத்தம்.

சொற்கொண்ட கிரியையையா ரனங்கணக்குத் துணையாகத் துணைப் புரூர, விற் கொண்டு விளை யாமிந் திரிசிரா மலையி னுறை விமலனை நனைப்பி, பொற் கொண்ட நிறத்தானுங் கரியமுடி னிகர் வானம்புல ராவண்ண, மற்கொண்ட மிடற்றானைச் செவ்வந்திப் பெருமானை யக த்திற் சேர்ப்பாம். (க)

(கவிநிலைத்துறை)

துரி சிசாமலை யடைந்திட வேண்டியே துதிக்கும், பரிசிராமலை வயற்க்கணையற்க்கணம்பாய, பரிசிராமலை மீதவிருகணைகளால் வயற்குந்; திரிசிராமலை யிறைபவர் மலர்ப் பதஞ் சேர்மின். (உ)

அறுசீர்க் கழிநெழுவடியாகிரியவிருத்தம்

பனிகொள் வளையிற் பிறந்தபிடி பரனா ரிடத்திற் படர்ந்தகொடி, முனிவரிமையோர் மகிழ்வற முப்பத்திரண்டும் வளர்த் தருளும், வலி னை வடிவேலைப்பயந்த மடந்தை மட்டு வாரகுழலா, ளினியடிதமா மிருபோதுந் தலைமேற் றரிப்பா மிருபோதும். (ங)

கவிநிலைத்துறை

மருப்பதா மெழுத் தாணியா லாயிர மாற்றுப், பொருப்ப தாத் தணி யேட்டிலே பாரதப் பொருளை, விருப்பதாம்படி யெழுது, அரி

(உ)

ப ர யி ர ம்

முடிவிடலாம்; திருப்பதாம்புடி மலரிலே யிறைஞ்சுவாஞ் சிரத்தார்.

அங்கு அழிந்த ஓடி யாசிரிய விருத்தம்

புலகவி மனமுள்ளி லுட்கரு மாலை புட்காட்கி, மேக
யொழிய யிடுவெல யிழைநிதி மினமடே ருடோட்டி, தோலக
மேயுலப் பாதொடிக் கரத டிருக்கும் வெற்றி, வாகையெகம ரு
டெல்லையெருவ மெருக டேவல. (ரு)

க ரி சி ஸ் த ட ரு த

புலகவி மனமுள்ளி லுட்கரு மாலை புட்காட்கி, மேக
யொழிய யிடுவெல யிழைநிதி மினமடே ருடோட்டி, தோலக
மேயுலப் பாதொடிக் கரத டிருக்கும் வெற்றி, வாகையெகம ரு
டெல்லையெருவ மெருக டேவல. (ரு)

அருள் கழிந்த ஓடி யாசிரிய விருத்தம்

புலகவி மனமுள்ளி லுட்கரு மாலை புட்காட்கி, மேக
யொழிய யிடுவெல யிழைநிதி மினமடே ருடோட்டி, தோலக
மேயுலப் பாதொடிக் கரத டிருக்கும் வெற்றி, வாகையெகம ரு
டெல்லையெருவ மெருக டேவல. (ரு)

செ டெ வ னு

செருட்டி பெருமா லீலை - ருத் தீரத் தீரத் தொக் கடலிங், நூங்
கடலுபடுமா னு னுடே தர் னுட்கும் படிக்குச் கடலிங் விரிபு,
மேயுலப் பெருமா லீலை பரவி யோ ராயிரம் பொருளு மொ
ழி ரு, வாங்கு டபருமா லீலை சவுத்தியப் பெருமா லீலை பதத்தை உண்
நிதிபொட. (ரு)

பெ ரு க க க க லி ப் ப ரு

தேனாறு வாசகக் கனாறு நூந் திருக்கோவை, தா நூறு மழ
கூர் (1) மிதி தருந் தாடகன், வா நூறுப் கங்கை சிகர் மாணிகக்
வாசகன், தாறு பாதவ கையிருப்போறு மிறைஞ்சி மெவல. (க)

அருள் கழிந்த ஓடி யாசிரிய விருத்தம்

புலகவி மனமுள்ளி லுட்கரு மாலை புட்காட்கி, மேக
யொழிய யிடுவெல யிழைநிதி மினமடே ருடோட்டி, தோலக
மேயுலப் பாதொடிக் கரத டிருக்கும் வெற்றி, வாகையெகம ரு
டெல்லையெருவ மெருக டேவல. (ரு)

(ச)

விருமலைச்சருக்கம்

தீயன் புலகன்; பரிந்து மற்றுள விருடிக ளனைவரும் பகர்வார். (அ)

அறுசீர்க் கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

வேத் தறுங் கொடி படருள் கொழு கொம்பே யாக மத் தின் வே
ரோ ஞானப், பாதவமே பர போக மதுநிறைந்த வானந்தப் பழமே
யோக, மாதவ னென் சதானந்த முனிவொனு மணி பிறந்த வரையே
தெய்வத்; கோதமனே கோதமிலா வொரு முதலே நிறைந்தப் பெருங்
குணத்தினுனே. (க)

உவிநிலைத் துறை

தொல்லை நூற்று கதை யெல்லாம் விரித்து முன்சொன்னீர், வல்லி
பாகனார் தெக்கண கயிலை யின் வரவைச், சொல்ல வேண்டு மென்று
காத்திரு மருங்கினுந் துதித்தார்; நல்ல வாசக மிதுவென வ வருட
னவில்வான். (ங)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

தெக்கண கயிலை யென்னுஞ் சிராமலைப் பெருமையெல்லா, நக்க
னார் குமார ரந்தச் சனற்குமா ரர்க்கு நல்க - வக்கணஞ் சனற்குமா ர
ரறைந்தன மொக் குமக்கு; முக்கண ருளினுலே மொழிகுவாய் விரு
ம்பிக் கேண்டின். (ஃ)

எஞ்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

குத முனி முனி வரர்க்குப்பரிவாற்சொன்ன, தோற்றமிரு சிவபுரா
ணத்திற் கன்னி, கோதமனார் பலமுனிவர் விரும்பிக் கேட்பக் கூறியி
டுஞ் சிராமலை யின் புராணத் தன்னை, யேத மந வட நூலைத் தமிழ்
நூ லாக்கி யிஷிய சருக்கங்க ளொரு பதி னென்றாகப்; போத மிரு
துரு விருத்த மென்கூறா லுறம்பா ன்பொருந்திட விச் கதை விரித்து
ப் புகல் லுற்றேன். (ஃ)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

சிவ வடி வாகுவித்தத் திருக்கதையறங்களாகு, நவ மிகு பொருளு
மாகுதயந்த பேரின்ப மாகுந், தவமுயர் வீடுமாகுந் தவத்தி னற்பய
னுமாகு; முவமையின் ஞான மாகு முண்மையினுணர்ந்தபேர்க்கே.

வருமலைக் கொழுந்தாங் கங்கை மௌலி தென் கயிலை யென்னுந்
திருமலைக் கொழுந்தாப் நின்ற சிவன் கதை சன்னமென்னுங் - கரும
லைக் கொழுந்தை வாட்டிங் கதிர்கொழிம் பாவப் பஞ்சாம்; பெருமலை
க் கொழுந்தீ யென்றா லத னைம் பேசலாமோ. (ஃ)

கலிவிருத்தம்

ஆதித்திநீ திரிசிரா சொல்லுஞ் சொல்லினான், மதிச்சடை முடியினான் வரீங் கொடுத்தலா, லுதித்திடு மனனாகையே யொப்பதாசுடப்; பதிப்பெயர் திரிசிராப் பள்ளி யானதே.....(யதி)

அத்தலந் தனக்கிணையமரர் நாட்டிலை, யித்தலத் துளதென வியம்பலாகுமோ; வித்தக விலிங்கமந் தீர்த்த மேன்மையவ்; வுத்தம தலத்தலா லுலகில் வேறுண்டோர்.....(யசு)

அறுசீர்க் கழிநெடி லடி யாசிரிய விருத்தம்

அப்பதிநினைந்த பேருக் கமரர் தம் பதவி யுண்டா, மப்பதிசுண்டா பேருக் கயன் பதத்தைய லாகு, மப்பதி தனி விருந்தா லடிய மால் பதவி யுண்டா; மப்பதி தனிற் பிறந்தா லர னென விருக்க லாமே.

செவ்வேறு

அன்ன தான மொருவர் தமக் கத்தப் பதியி னளிப் பவர்கள்; கன்ன தானக் கரிமகவா னெனவே பூலருங் காத்தருள்வார் - சொன்னதான முதலாகச் சொன்ன தானங் கொயிப் பொன்றா; லென்ன தானங்கரிய தவர்க் கெல்லாப் பொருளு மெளிதாமே.....(யஅ)

செவ்வேறு

ஒருவருக் கிருக்கை யிந்தோ ருட்ப ராய் வாழ்வ ரன்றி, யிருவருக் களித்தா லந்த வித்திர னவரங்கே, மருவருப் பூசைபண்ணுவந்தினைப் பாற வன் பாய்த், திரு மடங் கண்டோ ரந்தச் சிவனவ ராவர் தாமே.

எண்சீர்க் கழிநெடியாசிரிய விருத்தம்

வேதமுங் கண்டிறைஞ்சு சிராமலைப் புராணம் விளம்பிய சொற்பொருளுடனே விரிப்போர் கேட்போர், பொதகஞ்சேர்புரந்தரன் போ லுலக மெல்லாம் புரந்திடுவர் வினைதவிர்வர் புகழுண்டாவ், றோ தமுறு பிணி தீர்வர் பகையை வெல்வ றெண்ணின் மைந்த ருண்டாவ ரிகத்தின் மேலு, மாதவன் சந்திரன் முகுந்தன் பிரமன் நேவர்க் சரிதான பதத் துணையு மடைவர் தாமே.....(உய)

கலிநிலைத் துறை

பருவமே கலை யிரதி நாயகன் கிளிப் பரியு, மருநிறைந்ததார் முருக வேண்டாத்திடு மயிலுந், திரு மணந் தவன் கலுழனும் பனயுனே திமமு; மிரு மருங்கினுந் செறிந்தது கயிலை யோதிடமே.(உக)

அறுசீர்க் கழிநெடியாசிரிய விருத்தம்

அளியார் கடுக்கை தறுமலரு மீணியார் சுழுகை யாடரவும், பிளவார்

(உ)

(க)

சி ரு ம லை ச் ச ரு க் க ம்

மசியும பன்னி தருளும்பெருமா னிருக்கும் வெள்ளி மலை - ஊமார் புவன பொரு தூறும் வளைக்கு மண்டகடாக் மெனு; மிளவோதிமத் தீன பேடை உயிற் திருக்கு மண்ட மென லாமே.(உஉ)

எண்ணீர் ச சூழ்தெழலா டாசிரிய விருத்தம்

சோசுமர்யின பாதி யரவநீ குடு சடையன் றேடு கமழுங், காதி லமிர்சும் போல வாகங் சாழியிறையுங் கூறு தவிழின் - டாத் மலம் பாபி மவாதம் பாதி கமலம் பாதி யதலும், போது செறியும போது விரியும் பூவ மருவும் பூவை மருவும்.(உ௩)

கோடு செறியம பாணி மருவங் கோக தனனுத தேட வரியன், நேடுமல ரன்பா ச விழியு ல் பாங் நெவ ன் நேவ ரிண்கொண், டாடு மயிலை காள முகில சண் டாடு மயிலை னுத சடி லகு; குடு மர்வ னுடு மொருவன சே தி மது னப சி மாயன.(உ௪)

அறுசீர் கத்தித் தழலா டாசிரிய விருத்தம்

வள்ள லணிதத விளமயி ஸ்வா லந்த வலா ச சனையிற், கள்ளு நெடுமும் பொருட் டுமலாக் கமலம் விர்டா கால யினும், பள்ளியர வஞ் சொரியு மணி விரித்த வெள்ளி ராய் பொரித கணலின; வெள்ளி யுருகி விழுவதெனப் பெருகும் வெள்ள லொ ளருவி..... (உ௫)

க ல நி லை த் து ரு

அந்த மால் வறாக் சொரு புடைய டட்டிதன ரடனம், லந்திராதி யர் மருத்துவர் வசும் னு டெவார், த டா ராஜ்யா சித்தா சாரணர்கள் விஞ்சைய, ணநீச் வாகனக் கடா டி டட்டபவர் நாகா. (உ௬)

அறுசீர்க் கழித்தெழலா டாசிரிய விருத்தம்

துங்கமழுவு மூதரித்துக் கூறல் * நெடு டாய் த்துச சோசியான, செங்கயிலே பிரதபேதன் கயிலமல மாதீருளுஞ்செய்யமுர்த்தி மங்கைபங்கரவசும்பார் ததெவ் பரி துவி ரிமலையும்வாயினமுன்னே; யங்கொருதுச கணிலிருந்தி ரவா டை தா ம்ருட்டிட மறித்துதானே.

நெ டே வ னு

ஆதந் எனன முடிசிட ம ப் விருத்த மிரமயோர்க் கருகாகப் பாராமலித்து மொரு டா போன முட்டொ றிக்கும்பணிலேந்த லோடியிடுத செம் முடி மணிதன் டிர ஸிர ட்போ லொளி பரப்ப ன் ராயிர நற பிறை பேர்ப்பல ட் டாட்டிமு மிட மல வே. (உ௭)

செய்பகவர் ர விருபாலுந் பசுவ உ லா ட் டா கட்ட, வெய் ய் தெழய வாஸையிந் திருவி பே டெ டு வி த் தோன்ற, வைய

னாடி கண் டிறைஞ்சு மத்தி கணைந்தா னவனை யமர லொலங்; கையினி
றறஞ்சி யிருக்கை யளித் திருந்நி மலிவாற் கட்டுரைப்பார். (உக)

வாயு வுண் பஞ்சடைத்துத் திருமா னுயிலு மலரணை மே, யாய வி
டமாய் யாக்கையடைத் தரஞ் சணியு மருள் பணியே, தாய ருத்ர
மென வுலகைத் தலைபிற சமைப்பாத் தரிப்போனே; தாய பொருளே
புனக்குறிகளுளரோ வுலகிற் சொல்லாயே..... (கஉ)

என்ன வுரைக்க மிகநாணி பொயிங்கு மனந்தீ விடைமேயார்கள்,
சொன்ன மொழிக்குத் தாழ்ந்தவுரை பல்வுமுறைத்துச் சுடிசைமணி,
மின்ன நெடிய கயிலைமலை வேளோடியது போலொர் புடை; மன்ன
விருந்தார் சதா சதியு முறைத் தாள் பொருத் வழுவுரையே. (கக)

பெ. வேறு

கண்ணிலாதானேக் தஞ்சக் கண்ணென்ன றுரைப்பார் போலி, நண்
ணியசெவியிலானைக் காலிலா நடையினுனே, யுண்ணிய விரு நாவா
னே விடஞ்செறி யெயிற்றி னுனே; புண்ணிய விடைமேயார் சொன்ன
புகழ்ச்சிதான் பொய்மைபோலும். (கஉ)

அமைப்பவே யுலகமேழுந் தரித்திடுமரசே யென்றென், நிமையவர்
முனிவர் கூற விசிய்ப்பைப் பாலகந்தையுற்றா, யுமைப்பவு றோவலாலே யுல
கெவாஞ் சுமந்தாய் கூலிச்; சமைப்பவர் சுமப்ப தெல்லாம் புகழ்ச்சி
யோ சொல்லுவாயே. (கக)

பரித்தும் பாயுந் தாங்கும் பணிபுமா னதுவே ரமேன்மை, விடுதி
துமின்வலியையெல்லா வுயிரினும் விசினிநானே, யடுத்திடா திருக்கினிந்
த வுலகெலா மமைவ தெங்கே; கடுத்தனை யிறைக்கு நீயோ காப்பவ
னெனவுஞ் சொன்னான். (கக)

என்றவு மனந்தீர் கூறு மிமைப்பவர் முனிவர் முன்னே, வென்றிக
ளுரைத்தாயுனே விழுங்கினுற் கறி வேறுண்டோ, பொன்றுவைவிடு
த்தேன் யானீ திருக்க வப்பொருப்பைச் சுற்றி; நின்றான் மறைப்
பே னுன்றன் வலியினு னெகிழ்க்க வென்றான். (கக)

சுவிநிலைத் துறை

தேவபொருத்தறிகெவன் சிறப்புமுனிச்சிறப்பு; மேவுகென்றெழுந்
தனந்தனுமறைத்தனன்வெற்பைத், கோவுயிர்ப்பமுங்கொழு நதினென்றி
றைஞ்சுநற்குலத்துப்; பாவுமங்கையர்மனமெனப்புரையனும்பாயே.

அரனமர்ந்தநாளளவிடப்படாதநாளதனுற்பாவுவிவ்ளியங் கயிக்
யும் பழநிய படிக்கோ, விரு பதங்கையா னெடுத்தநா னெகிழ்த்துள

(அ)

திருமலைச்சுருக்கம்

தென்றை; புளையறும்பெரும் புரியினால் வளைத்தது போலும். (௬௭)

பங்க மின்னியே கற்பகத் தருவின் மேற்பட்டிநீதி; டெங்கு மாய் வளைத் தழுத்திய பெருங் கொடியெனவு; மங்க மெங்கணு முருகவே கொழுநாயண்ணீரு, மங்கைமாரிருகநங்காராமென்னவும்வளைத்தான் | வந்து கால் புகா விடங்களிற் நலைகளை மறித்துச்; சிறுதையானதும் புகாவகைமறைத்தனன் சேட; னந்தவேஷையி லமலனை யினையவரடைந்தார்; கந்தபார்தரு சநாகதியவையெலாங் கண்டான். (௬௯)

வெற்பெலாஞ் சிறை யுடைமைபோற்புறந்திடவிசும்பிற்; கற்பகங் கள்போ னிலத்தின தருக்கண் மேற்காணச்; சரப்பராசனுக்கிதுதியெ ன்றனைவருந்தார; வற்புத்தினுலறைந்தனன் வளைத்தனனடர்த்தான்.

கவிவிருத்தம்

எட்டர விளைத்தன விளைத்தகனி மெட்டி; மட்டதிசைசற்றின வமை நீத வரை யெட்டி; மிட்டமுறு தன் கடல்க ளேழு முகிலேழு, மட்ட ர வளைந்த புனல் வற்றி யொழி வற்ற. (௭௦)

அழிக்கவிடி பட்டபுல னத்திர ளனைத்து; முடுக்கக் கிதறிப் பொரியிறைத் ததனை யொத்த; கொடுக்கு மமிர்த்தினை யிறைத்துமதி குன்றித்; தறித்து நெய் வடித்து தறு தட்டினை நிகர்த்தான். (௭௧)

ஆதவன் வருந்தினை யகன்று தடு மாறிச்; சோதியு மகன்றது துளங்க வோருபுதம்; பூத மொரு நாலு நிலை போய் நடு நடுங்கிப்; பேத முறு கின்ற துயர் பேச வெளி தாமோ. (௭௨)

அறு சீர்த் கழி நெடி லடி யாகிரிய விருத்தம்

தக்க பவனனறைந் தீர்த்துச் சுழன்று நடுங்கிச் சலித்திடவு; மிக்க நகமுழ் பன்னகமு மசையா தீருந்த் மேதினியி; னக்க னமலன் நிரு ப்பாத மறவா துணைக்கு நான் மறை யீர்; ளைக்கு ளடைத்த கனக மொரு கால லவிழ்க்கப் படுங் கொல்லோ. (௭௩)

வெற்றி யனத்தன் படைத்ததுகண் டயர்ந்துபவனன் மிக நாணிப்; பற்றியுயிரின் பரப்பையெலாங் கொடு போய்ப் புகுந்தான் பாதவத்தி னுற்றவுக்கத் துயிர்கொலா மசையாதிருந்த வோவியம் போ; மற்ற மது ஸ்ன டுர் புரிந்தா னடிபார்க் கெளிய வற்புதனே. (௭௪)

ஷேவறு

நிறைத்திடுநல்லமகநி நிமலனும்பணியேயீயா; முறைத்தடும்பணி கேவென்றான் வினவின னாகவேந்தன்; வரைத் தடம் படத்தினுலே மறைத்தது சிறிதுவாங்கித்; திரைத்திடவேண்பிமென்றனந்திற

பிரமதேவ னசத்தியந் - தீர்ந்த சருக்கம்

கவிநிலைத் துறை

! கோதை நாரியைச் சிலை வடிவாக்கிய சூரிசில், புதராடிகட் கரசெனப் பொருப்பிடினடிபுகல, வேதஞரதிற்தவஞ் செயுங் கதையினைவிரித்திங்; கோதுவீரொனக்கோதமமுனிவனுமுலாப்பான். (க)

முன்னமே பொருகாருணத்தாலரன்முருந்தி, னன்னவாகனன்மூவருமொருதலத் துடைந்தார், மன்னமுமேயிசை நாரத னவ்வயின்வந்தார்; கன்னிபாகனை மாயனைப் புதுமனைக் கண்டான். (உ)

அன்று மூவலாப் பொதுவிலே யிறைஞ்சி நின்றவனு, மின்று நானின்றஞ்சியதிதிற்பெரியவற்கென்று, சென்றுபொயினுண்டு நனிவினாமொழியினுற்றிகைத்தார், துன்றுவானவரானவரிருடிகடொகையாய் கலகநாரதர் வழங்கிய மொழியினைக்கமலத், திருவேதியன் நனதென் வரிதன தென்றான், மலைவு கொண்டன ரொழுந்தனர் பொருத னர்வனியா; வுலகு மெங்கணு நடுங்கின விமையவ ரொளித்தார். (ச)

சோதியவ்விடத்தேகடரி ல் ங்கமாத்தோன்ற, வேதநாரணர் பபந் தினுவெதென் வியந்தார், பாதமிதிதற்காவுதா நிலையெனப்பகந்தார், சாதி யந்தி' மீதறிந்தவர் பெரியொன் றறைந்தார்..... (ரு)

பொருவினா வரியேனமாய்ப் புதலய்ப்புகுந்தான், வினாவினாலடி, தேயுவானிசைத்தும் விருப்பார், பரவுமோதம னோதிம மாகிமேற் பறந்தான்; கருதி வாணினுஞ் செம் பொ லுட் டிடத்தினுங் கர்ணன்.

விரபத்திர புலனமுந் தேடினான் மிசையிற், பார வித்தியா கலைக் குள புலனமும் பாரத்தான், காரணத்தினுனமுந் கொழுந்தேனு முடி காணு; னுண த்தினு ல் சிதைபெலா முதிர்ந்தனைத் தயர்ந்தான், (எ)

வெய் துயிர்த்தனை விரங்கின னிரங்கிமம் வேலைக், கைதையிற்பெரு மடல் வுட மகிழ்வினற் கண்டா, நெய்தியந்தமா மடலினைத் தகைத் துகொண்டெடுத்தோ; நொட்டினிவருஞ் செயலினை நுவலுவா யென்றான்.

அறுசீர்த் கழிநெடிவாசிரியலிருத்தம்

அங்கேதகையும் பொருதயலு மன்னந்தனைப்பார்த்தலர்முகத்துச், செய்கை தன்குழந்தலு மொழியுஞ் சிவனார் கணகத்திரு முடி மேற், கொட்டோ தன்குழந்தலு மொழியுஞ் சிவனார் கணகத்திரு முடி மேற்;

விங்கே தகையு மோதிழமே பெவ னீவரவே தென்றதுவே. .: (க)

என் பேரயனென் னுரைத்திவா னொழு பூதலமு மென்செயலே,
முன்போர் துணத்தி னெழுவவற் கு மெனக்கும் பகைபாய்முனிவாடி;
பின் போலெழுமித் தழனி லிங்க முதலீ திண்டே விதிப்புகோ; வன்
போ னெனவே யெடுத்த னுரைத்தோந் திராமால் வராக வடிவாணர்.

மண்ணிப்புகுந்தே யடி தேடப்பாதாளத்தின் வகை யடைந்தான்,
விண்ணிற் கிடையே யோதிமமா யெழுந்தேன் மிகவும் வினாவாகிக்,
கண்ணிற் குறித்தே னெத்திசையுந் காணு துழன்றே னினைக் கண்டே;
னெண்ணிற் பெரிய தழந் தூனின் முடிவே தீறிய விடம்பாயே, (மக)

என்று பத்துமன் மொழித்திடலு டமட்கே தகைபு மினி துணாகீசு,
நன்று மொழிந்தா யித்தூர நடந்த வழி யோ ரணு வளவாங், சூன்
மி னனாவுண்டனி பேகு நெறிதான் மனத்தாற் சூறிக் கரிது; சென்று
தகையிற் புவண் மெலா மிந் நா ளளவுந் தேழினைய. (யுஉ)

சுத்தவேதையே அரசமேற்று வங்குஞ்சாதாக்கிய மெனவந், தத்துவநி
க விரி மூர்னுண்டவை மேலிருப்பர் சதாசிவனு, ஞாத்த மூர்த்தி
சதாசிவத்தின் வடிவா மந்த வொளி யுருவம்; புத்தி யுடையோர் பரம்
பரனு ருநா லகத்தே பாஸிப்பார். (யக்)

ஆகையாலேயறிபவறிதுனக்குமுன்னையறிதீதவத்தீழாகுமிதுகொரா
தேதிரும்பாயென்றுமடலுரைக்கவோகையாயினுரைப்பாடுனன
க்கோருசுவிபுளதரியே; தோகையாகன்முடியையிவனறிதீதாடுன்ன
றுசொல்வாயே..... (யசு)

எனக்கே தகைப்பு மிகைத்ததிடலா வெழுந்த சோதியிறை சிவந்த,
செனக்கோபம்தா யுலாத்திடுவா னிறும்பா னமனு திரு முடியை, யன
க்கே தனனிகள் டன நெண்ண வுரைத்தாய் நமக்கு மா காமந்; புனக்
கேதகையே முள்ளுருவாய்ப் போவா யெனவே பகன் தருளி. (யது)

விடைக்குள் துடைப்பான் வெஞ்ஞன் மொப்பா. நீதே முடியிழை
வெண் மறிய; மடைக்குப் கமலத்திருப்போனே யார்தனைப் பரிதா
வாய்; படைக்குத் தொழிநு முனக் கொழித்தோ மென்ற ஞாயன்
பயத்தபர்ந்தார்; சடைக் கொன்றையினுள் குவிணைமேல் விழ்தா
னெழுந்து சாத்திவிவான்..... (முகா)

செ. வேறு

ஐயனே போற்றிபோற்றி யனகனே போற்றிப்பெரிநீ; கையனே போற்றி சாலகாலனேபோற்றிசோதி, மெய்யினே போற்றிபோற்றி

(மூஉ) பிரமமேதேவ னாகந்தியந் தீரந்த சருக்கம்

வி மன்னே போற்றி பொய்யா, பொய்யனே போற்றி போற்றி புண்
ணியப்பொருளேபோற்றி. (மௌ)

ஆறணி சூடயாய் போற்றி உடியடாடவெரிடாய் போற்றி, உடையணி
கொடியாய் போற்றி யிரு விடா தவிட்பாய் போற்றி, வீரணி உரவா
போற்றி வேலையு ருரவாபோற்றி, தீரணி உடலா பே தீரநிதிலா
போற்றிமென்றான்.... (மஅ)

புடமே புரித லோ பத்தியே வருத்த வேண்டி, சாபமேல்வர
வே நொத்தேன் தளர்ச்சியுந் துடருந்தே, கேட்பமே தவிரவேண்டி
நிகுண்பெருந் சுற்றே னானீ, கீடமேபருளே யென்று இருட்ட
யினறஞ்சி தின்றான். (மக)

க வி வி ரு த் த ம்

முறை பென மொழிதனு முனிவ நீட்சியே; பிறை முடிபுடையது
புழிந்து பேசுவான் மறைபவா தைகண கபிலை மயிடு; யிழை
த நம வழுத்திடுவேருஞ் சாபமே. (ம)

தெகண கயிலைமசு சேர்ந்த டோர்க்கு முனி, பகக தீவிழைபுடம்
பொருந்து நற் கதி; பககணமா நெமன் டுரிப் போயிடுக. முக
ணை நிரும்பிடுக, முண்டகத்திடுக. (உக)

அத்திசை முகத்திடு னைன மேலிய; மெத்த ச சலிராபுடே
மேயும் போத்தினி- னத்திநிறை மதுநாடி தன் லோக, நாடாடி
தென்கயிலைமநீசுண்டன.. (உஉ)

செ லே வ னு

அக்கிரியி னெல்லையனா பேசுமா வலாபசு; பெரு சகில முழி
யிழ யோலனை கண முயராந், தாகொரு டோலனை புரிச்சுத் தம்
வல்லீர்- மிகுகிரியிப்பெரு மம லேதநீலமெ லா.. (உங)

செ லே வ னு

அந்த மால் வரா யிழை யர்க்கு டவுட வறதனாடாகவேலாஞ்செய்
வோர்கடஞ்சுந்தரமேயியிற் றுகளுந் கண நிரா னாட்டிச்சுபத
நன்னு வ ர்களோ. (உச)

இட்ட மாத் திரு விடா யிடுங்க மேலடி புட - லட்ட மா சித்தபு
மட்டய வேண்டி புட - லிட்ட மட்டி லு சதி மேல வேண்டி புட
மட்டியாத் திரு மலை வ ருந் செபி டு கல். (உடு)

திரு மலை தீனை வுஞ் செந்நு பேரொம் - பர கரிடமட உது
டகர வேண்டிமோ டுடாரு பதம வுஞ் செய வுன்னி யுயிற்றி;

உரிய நாலாம் பத மடைகு வாரிக ளே. (உசு)

அனுசீரீங் கழிநெடிவடி யாசிரிய விருத்தம்

சரியையையதந்து மந்தசி சரியையின் வழியேவந்து, இரியையைய விளங்கியந்தக்கிரியையையமுடித்தின்புட்புரியையோகமெல்லாம்புத்தி ப் பக்குவமதாடிப்; பிபருகியனானதெயம்பிறந்திடுத்தவத்திடு ன்ரீகன்.

ஊசியிற்பத்தையுடையுணவுடையினுட்புநீங்கி, நாசியின்விழியை நாட்டி நன்குணவந்திடுமடிப்பி, பெசியதொழிந்தனூரன்ப்பெருக்கினி ன்முழுகியந்தத்; தேசிகன் மண்ணைவந்தி சிந்தைமாதவத்திடு ன்ரீகன் . மாதவம்புரிய முண்ணன் மாதவம்புரிந்துசெய்ய, பாதுகி குருந்தி கோங்கு பட்டல் நூழல் பண்ணை, மாதவக் கமுதூதாழை வந்துமாதசினி செந்தாழை; சூதமே முசலா யுள்ள பாதவ தெருங்கித் தோன்றும்.

பண்பகர்வண்பிபாடப் பரம்பிய சாதுயெங்குந், செண்பக னெங்கி னெங்குந் திகழ்ந்தலரிமைக்கத்தேவர், விண்பொதுகற்பதாரு மலரினு மிகத்தென்று; தண்புடன் மகிழ்ந்து சூழி தன்மலர் வணங்க னெங்கும்

சிங்கமுட்புலியு மெண்குந் திரிதரு கலையுமாமா, தங்கமு நிறைந்த தம்மிற் பண்பயற வுறவுகூர, வங்குளவணியுந்தேனு மருந்தி வானரங்க ளெல்லாந்; தங்கரி லொன்றோ டொன்று தருக்கியவியல்புகூர. (கத)

செறிதர விளங்குகின்ற தெக்கண கபிலதாமத், துறுவரைநீர்னைக் கண்டா னுற்றபேருவகை கூர்ந்தான், குறையற் மணியின் பொன்னி ன் குவையுமுன் கண்பி கொண்ட; வறிஞர்க ணிகரா மென்ன மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தி லாழ்ந்தான். (கஉ)

க வி வி ரு த் த ம்

எந்தை யாரீக் கணு டின மிருப்பு மா மலை, சிந்தை னுந்த் தமரீகன் செப்பு மா மலை, சுந்தரன் னாதன் முன் சொன்ன மா மலை; சந்தமா மல ருறை கஞ்சன் போற்றினான். (கக)

க வி தி லை த் து னை ந

அந்தவெற்பினல் லுச்சிடுந் கங்கைவந் தணையச்சுந்திவெண்பினைக் கொழுந் தெழுந் தருகினிற் றவழச், சுந்தரத் திருமலைக் கொழுந்தா மலை சூழிங்; கந்த மா நதி மதியென விளங்குதல் கண்டான். (கச)

எந்தை யாரீருமலைக் கொழுந்தென் முனைத்தெழுந்து, வந்தவேலை யிற் சிவிரி யுச்சி மேல் வைத்த், தந்தி மா முகக் கடவுளைக் குகையிற் வைத்தருளுங்; கந்தவேலையும் பிரம னெண் கண்க ளாற் கண்டான்.

வணங்குவார் தமக் கெளிபரா மட்புவாருடலா, மணங்கொர்பாதி

(ச)

(௨௪)

பிரமதேவ னசத்தியந் தீர்ந்த சுருக்கம்

யார்மலைக்கொழுந் தான நா ளருகே, யிணங்கி யிட்மலைக்காவலாயிரு
க்கென விரைசத்தி; கணங்க ளாகிய தேச மிக் கார் தனமக கண்டாண்.

க வி வி ரு தீ த ம்

உத்தரகயிலையி னுனமதீநீ கேள்வனா, ரத்தனா வரங்கொடுத்தரு
டல் கண்டன ன், சித்தர் வாழ் தெககண யிலைடாவது; மித்தகையென
பெருந்த யட்ட லா குமோ. (௩௪)

மன மகிழ்ந்தபுவிமய வனா ச்ஞ நண்ணியே, தனிவரை மேற்றிசை
தீசுட தீசுடபுழிசீயே, சில விடையுரிந் து டசசெய்யபொதினா; ல்னவர
தமு மின் தருகுத் தான றொ. (௩௫)

மலைதனை யறுதினம் லலமுஞ் சிசய்தொரு, சிலையிடை ய்ருந் தவந்
செய்யு பொற்றினா, னலையிடைத் தாயில் பவற் சரிய வண்ணலும்;
விடுகரு முறையு டை விடையிற் றோன்றினா. (௩௬)

நின் பெருஞ் சாட மும் வினைபு நீங்கினா, நின் புற வலகெலா
புயற்று கென்றலுந், தென் கயிலாய விசு சிலையி னுமமு; பெய்பெ
யராகவே யிரைசகக டேண்டி மால். (௪௦)

பொய்த்துறா பகர்ந்திரிம வினைகள் புண்ணிய, வித்தல நினைத்தவ
ரீடு கேள் வேண்டுகோ, மெய்த் தவந் தமிய னேன் பரிய மேவிய; வுந்
தம சிலையு மென் பெயரி னோங்கவே. (௪௧)

நினைவி னுரோகணித் தினத்தின் மூழ்சுவார், மங்கரு வினை பெலா
மாற்றவே தகும்; பத்தினி மா தமுட் பகருா றொனி; னங்கவரீடு கரு
டிக்வி யுளிரக வேணயிமே. (௪௨)

அத்தட மூழ்கி நல்லறுகு மூவிடைப், பத்திர மிரண்டு நின் பதத்தி
யே விடா பத்திர செல்வமும் புகழு மேல் னுமபுஞ்; சத்திய முத்தி
யுஞ் சேர வேணயிமே. (௪௩)

சோம ரோகணி மீயுயிர் பெருஞ் சூட்டுவி, தாபனாத் தடத்திதூ
க்கென்று சாநீர் ஞன், மா மலர்க் கோயிலாய் வரங்கன் யாவையும்;
யாமனித் தனமென விப ப்பி பெரினா. (௪௪)

விதி சிலை நன்மையு் தடத்தின் மேனியையு, மதி யணியிடை சிரா
மலையிடப் பொற்றுவார், கதி பெறு நீர்மையுங் கண்ணி கண்க ளாந்;
புதுமனு மகிழ்ந்து நன் பதியி லெய்தினா. (௪௫)

பிரமதேவ னசத்தியந் தீர்ந்த சுருக்க முற்றிற்று.
ஆசன் - சுருக்கம் [௨௫], திருவிருச்சம். (௩௫)

அ க த் தி ய ச் ச ரு க் க ம்,

எழு சீர்க் கழி நெடி லடி யாசிரிய விருத்தம்

இந்த மாநகர யான் மன்மதிநீந் திறைஞ்சி யிருந்தவ னொழுந்
நீந் துரைப்பார் - நந்துவா ரிதலைப் பருகிய முனிவ னாயந்துதெக்க
ண திசை யடைந்து - விந்துமால்வலையைப்புதைத்த துங்கியிலி விமல
னை யமலனை யிறைஞ்சிச் - சந்த னுசலத்தி லிருந்தது முரை ப்பா யெ
னச் சொலவ் புகலுவான் நவத்தோன். (க)

முக்கண னொரு நா ளிமகிர்ச்சுகர முகட்டிலே முனிவர்க ளுடனே,
புக்குறைதருமப்பொழுதினி லுரைப்பா ன்பொருவினா நாரதமுனிவா,
தக்கணதிகைபி னுயர்ச்சியேதென் றுண் றடிமுனியுணா செட்வான் றல்லா
வக்கணிச டையா பிமுன்ன ம்யான்ருமரியாபிவானத்திசையடைந்தேன்

விந்தமென்றொருமால் வனாதெநியிடையே, விளங்கிய த் துதனை
வினவின - மந்தரகிரியைப் பகைத்து மந்தரீர வனாகளை நுகைத்த
நாற்றிசையி - மந்தரமுஞ்ஞமடைக்கவுமெழுந் ததரும்பொருள்விரு
ம்புமல்கனையார் - சிந்தையையளவிட்டறியலாஞ்சிறி துந்தெளிவுறப்ட்
டாததன்றிறமே. (ங)

அறு சீர்க் கழி நெடி லடி யாசிரிய விருத்தம்

தந்தவிலங்கு மடங்கலராசரபங்கரடிகளைமுதலா - வெந்தவிலங்கு
மதி லுறையு மழியாமையினு விராவணரார் - வந்த விலங்கை நிகராரு
தமஞ்ஞிடனலா மவன் கொலையா - லந்த விலங்கறணக்காணி லெனக்கு
மவிலங்கலாய்விடுமே. (ச)

ஷெ டே வ நு

என்றுமறை நாரதனு முனிவனந்தமலையியலைய யிறைஞ்சிச் கூற,
தன்றுமுனி வா னுணாக்கு மலையெழுச்சி யென நகைத்து நவிலவான்
யாமே - சென்று விசைதவிர்த்திவெதான் றுதிருமானடந்து சிதைக்
கவேண்மி - மொன் றுதமிழ்முனியாலே யடக்குவெதான் றெனமுனி
வற்குரைப்பதானான். - (இ)

முன்ன மலதனை யடக்கு முனிவரனே நாரத மா முனிவ னின்ற,
சொன்னமலதனையடக்கக்குறிஞ்சிநிலங்கடந் துமலர்ச்சரிசங்கோடே,
யன்னமலையுற்புழைத்திருநாடுகடந் துதென்பாலடையாபென்றான்;

(68)

. அ' த் தி ய ச் ச ரு த் த ம்

மன்னமலைகேள்வனியைவருளுதலும் பயந்துரைப்பாண்மலயத்தே||

க ணி தி லே த் து ன த [னே.

காண்வாரிசப் பொருட்டுறைகடவுளுங்கணகத் - தாண்வாரியும்
உலாரியுந் தெளிகிலாத் தலையோ - ஞானவாரியி லமுதமே கருணைமா
நதியே - வானநாடனே புனைப் பிரித் தெவ்வனம் வாழ்வேன். (67)

செப்புலா முல்லை யுமை யிட மருவிய தேனே - கைப்பிலா மஞரங்
கொள்ளா னந்த மாக் கணியே - தீப்பிலாமறைப் பொருளினு களவி
டாத்தனியே-யொப்பிலாநினைப்பிரித்தியா நெந்நனமுடிலேனே. (68)

எண்புயத்தினால் லமுதநின் மிருமு கத்தெழிலுங் - கண்களிற்பொழி
கருணையுமிவொ ஷாங் காண் - மண்கொளச் செநிலையாதுபொருட்டி
ஞாண்மயங்கி விண்ணலத்திடைச்செலவெநோ வெனச்சொலிவீழ்ந்தான்.

அண்ணலிப்படி பிரங்கியமுனிலனு கருளி மெண்ணமுத்திறலைநீ
யினைப் பாநலத் திருத்தி - நண்ணிலடபறந திரிசிரா மலையத் தனமிடுவ
புண்ணியத்தினு னமலைக் கொழுநா யநிற் பொலிலோம். (69)

விந்தமால்வரைத் தெக்கணந் தசையிலே ரிளங்கு - மறதமால்வரைக்
கொழுந்தலாச்சி திதுநாளாருச்சித்-தெருமால்வரைத் தாளிலுந் தவம்
புரிந்திருக்குஞ்-சுந்தருசலத்திருக்கெனவிட்டகொ டுரனனே. (70)

விட்பு லக்களா லனுதியேவிந்தமால்வரைமயம்-கீழ் பரீடளா வகத்
திய முனிலனுங் கண்டா -னெட்பருந் தது னளவுப் பெலா ளிடமிலா
தெழுந்து-முட்பொதித்திடு புதலிடுந் செறிந்தது முழுதும். (71)

க ணி வி ரு த் த ம்

சீயமங்கதிற்கண்டுருப்புவ-வாயிரங் கதிரச்செல்வனரும்பரி,பு பும்
வெம்பலி கண்டிருட்பாலெழுந்-துயநில்களில் மா லுந் துளவுதும்.

சுஞ்சரத்திற் குநிகளுங் கடா நடி-நஞ்சுககரு மரவொடு தண்ணிற்கும்;
வஞ்சர் பெற்ற வளமொனவே பிறர்-நெஞ்சினுக்கும் பகாதநெறியதே.

தாக்கணங்குறைதாழ்வளையுள்ளது- நோக்கணந்ருபயிடு துன்புது
மாக்க ணங்கண் டட்டிக்கெறுங்கழை-கிச்சேணங்களைச் சிந்திநீதி யது.
கற்பிலர தவர்கட்டழகென்னவு-மற்பிலாவரசு ள்பீழ் வென்னவு,மெந்
பெலாநிறைகாடிதுவென்னவும்-வெத்தபயாருங்காண்வெறுப்போ

சுருவி வான் முகி லார்ப்பனகார் வரை - பொருதி வாட்டிட் டரசங்
குதல் போ ன்றது - மருவுமா முனிக் கஞ்சி யம்மா ல்வரை - மருவி
நானுமழுஉதீபோ லுமே. (72)

நெய்தலைத்தெனத்தெனெழுகின் நன-மெய்தலைத்தெனெய்தினளி
போன்றன-மெய்தலைத்த மரங்க ளானசுவன்-தைத்தலைப்பன போன்றன
கார்வலா. (௮௮)

வண்ண வெற்றிலை மனச் சொரிபுழி கீணி நண்ணு நெற கொழுந்
க நனைத்திட - வெண்ணு பித்திரன் வச்சிர மெத்திய - புண்ணி வெண்
ணைப் பொழிவன போலுமே. (௮௯)

செ. வே. று

உருமின நிறைத்தலி னுரக் மாமணி - சொரிதலி னனைத் வாய் விளத்
தத்தோன் நலின்-மருவிப விரவெரிமரங்களிற் செந்நீ - திரவெனும்
பெயரு மயி விடத்தி னிலையே. (௯௦)

மலை யது நெய்முழை மருங்கெலாஞ் சிறு - புலிகளுஞ் சேமும்
புயங்க ராசிபுழி - கலைகளுங் கயங்களுந் னுயிலும் காலயி - லுல்கினை
புண்டவ னுதரம் போலுமே. (௯௧)

நிறை சரு வேங்கையு நெடிய சந்தமு - மதுவற நிறைத் திருமருந்
குத்தோன் றதல் - குறுமுனி வருமெனக்குவடு முடிப்புபோற் - சிலை
களைவிரித்தெழுஞ்செய்கைமாணுமே. (௯௨)

புயத்திக ழ் வரை நலி முழையித்பொங்கிய, வெழித்தரவுமிழ்மய
யிருளை நீ ச்ருத - லுயர்ச்சியின் நடங்கு மென் னுருகு மோங்க லீன்
வயிற்றிடை சொளுந்திய வணை போலுமே. (௯௩)

சுத்திரப் பெருங்கழை திறந்து கண்களினித்திலமணிகளைத் தழை
விசுதன் - மெய்த் தமி முதத்தியன் றே வுரு வகை; கைத்தல மெய்த்
தெறி கந்தன் போலுமே. (௯௪)

விஞ்சிய சுகரியின் முடி யின் வெள்ளிய, மஞ்சினத் தீவ முதல் குதி
க்க மாமுனி - யஞ்சவ னெனத்திரண் டமர ரானவர்; பஞ்சின யடை
த்திரும் பண்புபோலுமே. (௯௫)

எழு சீர்க் சுழிநெடிவடி யாகிரிய அருத்தம்

அந்தமால்வரை பெய்தமால்வரை யானதோவென வையமுந், நிந்
த மால் வரை வித்த மால் வரை யென்னு மாமுனி யெண்ணியே; தந்
தமால்வரை யென்னுரித்தவர் தானெந ளுஞ் சநித்து வெண்; குந்தமால்
வரை குழுமவ்வரை யுச்சியிது குதித்தனன். (௯௬)

ஆர்மானவெயிற்றினுர்தனபா ரமானதமுந்தியெய்வார வேளைதிகர்த்
தகா தலர்மாரியினிதுபுதைத்தது, பீரமானதிலத்திலேமுனை யெய்தியி

(10அ)

அ க த் தி ய ச் ச னு க் க ம்

ட்டதுமென்னவே; பாரமாமருவிப்பெருங்கிரிபாதலத்திடைபுக்கதே.

அந் த கந்த னினைப்பி னோ டெழு பா தலத்தி னழுந்தியும்; பன்ன
கந்த னினைப் பொழிப்பது போல நின்றது பார் சுமந், தின்ன லுற்ற
வங் விந்தமால் வனாபெயர்ந்து கூறிப் பெற்றதையே; பெண்ண குற்றமு
னக் கிழைத்தன னென்ன தீமை யிழைத்தனன். (உஅ)

வினைசெய் வில் வலன் மம்பிபா னலன் வேலை வாரியுந் பானலன்;
முனிவு செய்திடு நஞ்ஞடன் யா னலன் முனிவதே தெனை முனிவுனே
யனகனே யினி யான் வளர்ந்து யி காஷ ம்யாதென வருள் செய்வான்;
கனக மேருவின் மீள யான் வரு கால நீ வளர் தூ லமே, (உஆ)

என்று மாமுனி சென்றபோதெனத் திரிசிராமலை யிணையதாங்குந்
று மேற்றிசை யொன்று நின்றது கன்னி நெஞ்சு கொதித் தெழுந்,
தின்று தாமிது வென்று போதுவ மென்று தாளி லடக்கினு; என்றி
ராவ்ணன் பாதலத்தி னடங்கு மாறென வானதே. (உஆ)

வட்டமாதிப நேரி மாமலை பாதலத்தின் மறைந்த பின், றுட்டரா
டிவர் சென்ற பின்பு துடிங்கு மேலவ றொன்னவுந், கொட்டமார் கவி
போன பின்பு கொழிக்கு நல்லறமென்னவு; மட்டிலார் குழல் பாகனார்
திரு மலைவிளங்கி வளர்ந்ததே. (உக)

க லி வி ரு த் த ம்

விண்ணவர் பரவு மடிவிலங்கன் மீதிலே, வண்ணமென் கவரிமாம
கிழந்துலர்வுதல், புண்ணிய லுறையர மதுளிர் புஞ்சமா; பெண்ண ருந்
திருவல கிடுதல் போலுமே, (கஉ)

நீல வட்டச் சிறை விரித்து நீண்மயி, லோ ல வட்டப் புய லுவந்து
லாவுதல், மாலை வட்டத் தன வுறையர மிடுபுய; ராலவட்டங்கள் கொண்
டனைதல் போலுமே. (கங)

தோமறு சுரும் பிணங் குடையத்துள்ளெழுந், தாமடா யவர் சுனைத்
தடத்திற் றேன்று தன், மாஹமகொ ணீ ரர மகளிர் பற்றிய; காமரு
தாம மென் கலசம் போலுமே. (கச)

ஷெ வெறு

சென்றுகானவரிட்டதினைகளுந், துன்றுநீல்கலை தூவியமுத்தமுமுன்
றிஷ்வன ராசமுகிழ்த்ததுங், குன்றின்மே லெழுஞ்ஞென வானவே.

வண்டு சூழ மணிச் சிறு பாதையில், விண்ட கொங்கலர் மென் கனி
லிழ்தலிற், கொள்ளடன் மின்னனைபார்குழற் கொண்டை யின்; மண்டி

செம்பொன் மணி யணி மாணுமே.

(106)

நெய் வ னு

மரகதப்பாறை மேல் வயங்கு மாணஞ், சொரிதரு பல மணி கூட
நா விசுதல், பரையறு பாசடை பொதிந்தபூயக்கயி; லரியுணமலர்
ந்த செவ்வாம்பல் போலுமே. (107)

அறுசீர்க் கழிநெய்லடி யாகிய விருத்தம்

வடத்திலே துயிலுமவன் காணுதிராமலைப் பலக் கொண்டேத்
தித், குடத்திலே வந்த முனி தடத்திலே முழுகியிறை கோயின்மேனி,
யிடத்திலேயுறையமுறையவன் பூசயிறைபூசை யிபற்றியேத்த; த்
திலேமகிழ்ந்திராவு முனிக்கெதிரே விடையின்மிசைநகண்ணினுனே.

இடபயிசை வந்தவனைக் குழப்பிசை வந்தமுனி யிறைஞ்சியேத்தி,
யடிபரவி நெய்யினக்கொடியானை பெரித்தவிழியானே போற்றியுட
லையிழைக்கரி பருமற்கண்ணியொருபாலிருக்குமணியேபோற்றி; பொடி
யணியுந்திருத்தோரிற்செங்குரி புனைந்தபடம்பொருளேபோற்றி (108)

க லி தி லை த் து ளை

நீல கந்தரா போற்றி பென்றிஊறஞ்சினுனிமலன், சாலதாம் வரந்
தருகுளோ முளையெனத் தவத்தோ; ளுலமர்ந்த நீதோனறிப தொன்
றுமே யமைபுட்; பாலினுண்டபேர் வேறுமோ ருணவினைப் பாரார்.

இத்தலத்தினி லனுதின மிடைவிடா திருந்து, பத்தியின்புரி பூசையி
ன்பலத்தினிடப் பலிப்பா, பெத்தலத்திலே யிருந்தவ ருனை நினைத்திடி
னு; முத்தராம் வரமுதவுவா யென்னவு மொழிந்தான். (109)

வரமி யாவையு மப்பாடி யருளியே மறைந்தான், பிரமஞ்ரணனறி
வுறு தொரு தழற் பிழும் பரம், புரம் காரணன் மறைத்து மலை வலம்
பண்ணி; யரனதாணையாற் பொதியமால்வனாமிசையமர்ந்தான். (110)

ஒருமலைத்தலை யிறங்கிமற்றொருமலை யுடையப், பொருது மற்
ருமலைதன் வணங்கினீள் பொதிய, மருமலைத் தலை யமர்ந்திடுஞ் செய
லெல்லாம்வகுத்தாம்; பொருமலைச்சிறகரிந்தவன்கதையினைப்புகவ்வாம்

அ க த் தி ய ச் ச ரு க் க ம்

மு ந் தி ந் து .

உகச்சருக்கம் [111] திருவிருத்தம். (112)

(உஉ)

இந் தி ர ச் ச ரு க் க ம்

நரந்தையுப் ப உழு மகல வேண்டுமே, (யக)
| கௌனியிற் பூரண கலந்த நாளிலே, மன்னிப் பிவத வணத்தின்மூ
ழியே, துணையிது டோண வெண மலரைச் சூட்டினோ; ஏந்நிலை சிவ
கத யடைய வேண்டுமே. (உஉ)

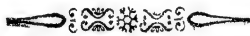
இப்படி யிந்திர னிடமடி னேத்தினு, ணப்படி யாக வென் றரணங்
கூறியுள், மைப்படர் சயில மால உடையி னீங்கியே; கைப்படை யிற்
நீரன் சளிற்றிற் றே யினான். (உச)

இந் தி ர ச் ச ரு க் க மு த் தி த் து .

(ஆசு - சருக்கம் [ச இ] திருவிருத்தம். (ரளய்ச)

திர த் த ச் ச ரு க் க ம்,

க லி வி ரு த் த ம்

கோதம னிந்திரன் கதையைக் கூறலு, மாதவ ரனை வரும் வணங்
"வாழ்த்திடு , புதரகுமரிடப் பொருட்டி லெய்திய, தியானஞ்சொலெ
னமுனி யிடம்பன் மேயினான். (ச)

முக்கணன றனை யுடை முன்னொ நாளிலே, மிகக் தெவ் வறையெ
னத் தனிவினாவின, ணக்கண மிறைவினே நடுவி லெய்திய; தெக்கண
கயிலையே சிந்தப்பெ ற் ரேந் துன். (உ)

அன்ன வாசகஞ் சொல் விரும்பி யம்பிகை, பெண்ண காரணமதோ
விமய நீங்கியே, புண்ணை மா மலர்ப் பொடி பொதித்து பொய் மலை;
வாண்ன யாத் திரிபிரா மலை ய மேனினான். (ங)

விருப்பின வ றிடை முழுக் வேண்டியே, பொருப்பெலாந் தேடி
னார் பெரினக காண்கிலா, எருப்பிலாமுலை யவ் ஏதனை வேண்டியே;
பருப்பா தாலய விரு பாதம் போற்றினான். (ச)

வேங்கராசலவரி தரித்து வெண்பொடி, உங்கராகம்தென வணிந்து
வண்பரி, பெருங்கரா முடி க்கைப் புனைதத் புங்கவா; சங்கரா வித
னிடைய தருக திர்த்தமே. (ரு)

மச்சமாய்க் கமடமாய் வராகமாகிய, வச்சுதானத் தன்னுங் கரியவண்ணலே - விச்சையாய் நாதமாய் விந்துவாகிய, சச்சிதானத் தனேதருக தீர்த்தமே (சு)

ஆதியானவனருவானவாணியா, லோதுவான் கங்கை நீருள்க்கு வேண்டிய - தேதுகாரணமெனவிதைவிழுக்கியான்; போதினாலருச் சனைபுரியவென் றனன் (எ)

தந்தனமெனச் சொலிச் சடையிற்கங் கையை யந்தரமிசையிது ப்விழ்க்க வந்ததி - புந்திய கடலெலா மூர்வ தாமென - வந்தது பிராய வனம் தாகவே (அ)

சங்கென பித்தநன் சலத்திற் சந்திரன் - வெங்கதிர் புழ்க்யம் போலமேவிய - தங்குள வராயெ லாங் கமடமாயின - மங்குளுஞ்சை வல வனங்க ளானவே (க)

உலகெலாந் தெரிவுற ஐழி காலமென் - றல்கிலா வுயிர்களுநறிங் கவாயிரத் - தலையரா வசை வறத் தறு கடம்பிழிக் குலமதா சலடி விழவது குதித்ததே (ப)

மண்ணிடையதுவ ரும் வரவி னுனுதற் - கண்ணினன் மணிவிழிக் கடைசி வந்தது - பெண்ணியல் கங்கையும்பொருட்குஞ்சேய்-புண்ணிய தீர்த்தமாய் ப் பொருப்பை புற்றதே (க)

அங்குள வடதிசையருகிலே சேவ - கங்கையென் றெரு பெயர் காண நின்றது - பொங்குமத்தத்திலோர் புறத்திலே சேவ - சங்கரன் றேன் றினான் சயம்பு வாகவே (உ)

தந்துறை தடத்திலே நய்வி முழுகினான் - மந்தரகிரிதொழும்வலாயின்மேவினான் - சந்தத் திப்படித்தவஞ்செய் நாளிலென - ரந்தனன் போலவே யமலன் றேன் றினான் (ங)

வெள்ளிய பஞ்சினும் விளர்த்த குஞ்சியன் - றள்ளிய நடையினன் றளர்ந்து கோலின - னள்ளிய மூப்பின னங்குமேனியன் - னுள்ளிய வெயரினாஞ்சிசொல்லுவான்; (ப)

அணிச்சமுந் திறை யிடுமடகு மேய்ப்பு - கண்செறி தவத்தினுற் கருக வேண்டிமோ - நினைத்தது தருகு வா னிமலனித்தவந்-தணிச்சில் னுதலியே தவிர்க வென்றனன் (ஈ)

ஒதிமந் தவத்தினை பொழிந்து சிந்தையில் - வேதிய னருச்சனைபுரி தல வேண்டி னான் - கோதற மாலினி குறிப்பினல்கினான் - சோதியு

மறைந்து பின் விடையிற் றோன் நினை... (௨௪)

எற்றிடு னெதிர் நடந்திறைவியெய்தினான் - போற்றியு ளருந் தவம்
புரிந்த வெந்துய், ராற்றினான் திரு முடி யைந்தி னான் மதித் - கீற்றினு
னவளுடன் கிளத்த லாயினான்... (௨௫)

பொருசிலை துதலியே புகன்ற யாவையுந் - தருளுவ முறை யெனச்
சயில் நாயகி - யுரைசெயு மித் தலத் துள்ள யாவையு - கருவு மென்
பெயரினான் வலங்க ளெண்ணிடே... (௨௬)

ஆதியே யிதுதியே யாதி பூர மென் - றோதிய நாளி லே தவ யி
போங்கினும் - நீ தறவே வலஞ் செய்த பேர்க் கெலாஞ் - சோதியே
தல் வரஞ் சொரிதல் வேண்டிடே... (௨௭)

பூ மழையிடைபவர்ப் பொழிந்து போற்றினார் - மாமலர்முடிமிசை
மணத்தை விசிய - தேமலி மடந்தையைத் தெய்வநாயகன் - கோமள
கடம்பவார் குழலி பென்றான்... (௨௮)

விடை மிசை யுலவிய விமலனார் தம - டிட மிசை யிருந்தன ளிமய
நாயகி - சடை மிசைப் பிறங்கிய தாம நாயகி - சடலென வொரு சிவ
கங்கையாயினான்... (௨௯)

ஒரு துளி பருகினு லுடலி லேயது - மிருதுளிபருகினான் கின்மை
பின்மைபா - மருளுடன் துளி கண் மூன் றரு ந்தி லுலவர் - கரு திய
சிபாரு ளெலர்ங் கரத்திற் கூடுமே... (௩௦)

சிவ நதி யெனச் சொலிற் றேவ ராகுவர் - சிவநதி சிவநதி யென்னு
செப்பினும் - பவமறும் பலபடப் பகர்ந்த பேர்க்கெலா - மவனியிற்
பக்கதி யடைத் லாகுமே... (௩௧)

தடத்தினை ளெஞ்செய் வார்தம்மைவ றானு - டிடத் தி னிலவ ள்ஞ்செ
ப் வாரிற் திரா திய, ரசித்ததின்மூழ்கி யவ்வ மீர்தங் கொண்டபேர்;
விடத்தினை யருந் தியவிமலனா ரே... (௩௨)

அத்தமூழ்கினார்க்கலகைநோ யற,மெத்தி ய பகை யறவினையின்
வே ரதப் - புத்திரசெல்வ மும்புகழும்வீரமுன்; சித்தி யு முத் தியுந்
சேர்த்திண்ணமே... (௩௩)

நீணிலம்புகழமந்நீரின்மூழ்கினு, லா ணவ. மெனுமுயிரமுக்கநிங்
கெய்த்பா ணியினொரு துளிபயங்கொண்டா ர்தலைத்; காணலும்பயங்
கொ ளுங் கடிய காலனே... (௩௪)

க ஸி நி ஜை த் து னை

சுந்தரமாதரு மத்திடம் படிந்து மா தவத்தாற், பத்தியா லநனருளி
புறப்பெரு நலம் படைத்தாரா, சத்தர் சாரண ரிராச்சு நியக்கர் க
ருவ; முத்தராயினு ரத்தடந் தண்ணிலே லுழங்கி. (௨௪)

அரவமானது மதுகரமானது மந்தத், திரிசிராமலை தடசுது மு
நவதபுற் செறிந்து, பரவி மாநவம் டரிந்தர னருச்சுனை பண்ணிப;
பிரிவினா டிறை காரணுபுர் பதம் பெற்ற. (௨௫)

கருகு நாயகன் முன்ன மத்திடத்தினே கலந்து, முழுதி நாயக னரு
ளினு லருநநவ முடித்தா, னழகு நாயகி நாடக னினி தெருந் தருளி;
மன முயநாமென வர மெலாம் பொழிந்தனன் மக மந்தரன் (௨௬)

எழுவராபிப முனிவர க்தைத்தி லந் பெய்தி, முழுதி மாத் துடய்று
நலநருச்சுனைமுடித்தாரிவினமுடதே தெனையினுநரனவரீவிரித்தார்;
தழுவிமேனிபி லடக்கினுன் கலந்தனர் தவத்தோரா. (௨௭)

அதுசோக் கழிதெடி லடியாசிரிய விருத்தம்

நன்றுடையா னென் வலகோ ரொத்தினுநாக்கு மொரு தீர்த நவ
மதாக, வெளி னுளதா யிருக்கு மது குண திசையில் விளங்குமதி லு
வந்துமுழங்கி, குன்றுடையா னடிதொ டுவார் பிடிப் பகலும் டிப்பக்
லங் கொய்மை தீருந், தென் றிசையிற் தீய திலா னெனுந் தீர்த்த
மளிக்ரு ரெறிஞ்செல்வந்தா னே. (௨௮)

மனத்தின வரு வினைக னெலாம் ளிதி தடத்தா வதலுமன வாசகி
லே, கனத்த வினை பொழியும் வடதிசையின்வருகங்கையி லுக்காயம்
வாக்கா, ளினைத்தமைபா லடைந்த வினகுண திசையிற் தட முழங்கி
லிங்கு மிந்த; வெனத்தன மகன் றறம் பெருஞ் தீய திலா னெனுந்
தடத்தினெடுத்துவோர்க்கே. (௨௯)

தீ ர் த் த ச் ச ரு க் க ம்

மு ன் றி ன் னு.

சூகர்-சருக்கம் [௫௫] திரவிருத்தம். (௨௮௯)

(௭)

நிறைத்தது கொடுத்த சருக்கம்,

க லி வி ரு த் த ம்

தயா தன் மதில் பாமிராமன்றாடகை - துயருறப்பெருது சா ன
பெயர் தோடீந்த மி - னயர்வுறும் பரதனுக் கரசு நல்கியே - கடலுக்
கா சரபு, வகீ கடந்து போ யினான். (க)

சானகி மயிலுடன் றுட்பி தலினுடன் - கானக மடைந் தொருகண்ணு
யிரலுற - மாநக மட - ந்தை மூக கரிந்து மாரிச - மாணையு மழித்து
வாங்கியது மாபடலான். (உ)

ஓராவறு கவுந்தனைத் தோலைத்து வேலையைத் - தராசுநிலாகளா
ற்றித்துத் தம்பியோ - டிராவண னுயிர்முதத் திலங்கை வாடிவினா
ப் - பராவறுவிடணன் பரிக்க நல்கியே. (ங)

புட்பகத் திரீந்து தன் னகிக்குப் போதுவான் - லிட் புலம் படா
தரு பொழுதவ் வெற்பினைக் - சடபலங்குளிரவே கண்டுபோற்றினான்
சட்பகங் குடைந் தெழு தாம மார்பினான். (ச)

இழிந்தனன் சிவ தடத் துணிது மழங்கினான் - பொழிந்தனன் பலம
லர் புரலினீரென - வழிந்தன விழி மடை வணங்கினான் மிக - மொழி
ந்தனன் சிவ மெனு மூல மந்திரம். (சி)

அறுசீர்க் கழிநெடியாசிரியவிருத்தம்

மின் வாசி கொண்ட சடையிறைவனே போற்றி சதுர் வேத மாங்;
முல்வாசி கொண்டவனே கன டுளிய திஸ்ருபி முத்தொ போற்றி;
சென் வாசி கொண்டபுரத் திரியநட கததருள் பரமசிகனே போற்றி
பொன்வாசிகொண்டவனே லெள்ளி மலையுடையானே போற்றி போற்

க லி வி ரு த் த ம்

[நி.

புகனை புரிந்தவன் புகழுங் காலயி; லீசனும் பல வர மீந்து போ
யினான்; கோசல மெனுந்தலங் குறுகிராகவன்; வாசவன் டுடிழ்வுந்
மக தியந்தினான். (சு)

ஒருதல மிறந்த வர்க் குறுதி நல்கிமம்; மொருதலம் பிறந்த வர்க் கு
நவுநற்கு; யிருதலத் தம்மினு மெய்தும் யாலவயந்; தருதல மிது வ
லாற்றையினிலையே. (அ)

நினைத்ததுகொடுத்திருக்கம். (உக)

நாவல்தீவிலத்தகலாநண்ணியே, தேவருமுனிவருநரசுந்தரு
மாவுடன்புறையமுதகமாதரும்; யாவரும் பரகதி யெய்தினுர்கோ.

கவிநிலைத்துறை

ஐந்துபேர்தமக் கொடுத்தியே தேவியா னளவில், வந்து நா ரதல்
மொழிநுவலெவ்வொருவருட, மரித்தபாதினைப் புணருமீவ் வியல்த
கண்டெதிர்நீதோர்; தந்துபுமின்யவலஞ்செய்ததருமெனநவின்ருவர்

அன்னநாளினிலருச்சுன்னநருமேடுவளைக், தன்னவெனாடனி
திபோலிருப்பதுகண்டா; லின்னதின்னைக்ருங்கினைவலஞ்செயவென்
ணி; மன்னுநாவல்தீவிலத்தகலையிலேவந்தாஹ். (யக)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

ஒங்காணே பூசுத்தகாவத்தியிறையவனை புவந், துமோற்றித், துங்காணே
மாடத்தில்கலாமல்விளங்குபரஞ்சுடலாவாழ்த்தித், தீங்காணேதனைபுரி
தவருவானிருசரணஞ்சுரத்தினேற்றிப்; பாங்காணேக்காவிலுறையபிலா
ண்டவுடையிறையைப்பணிந்துபோனான். (யஉ)

கவிநிலைத்துறை

நரனருச்சுன்னெனும்பெயருடையவனாகா, வரனருச்சுனை புரிந்
தன்னமலனுமவ நீரு, வரமளித்தனை மடந்தையர் பல்லாயு மணந்து
பரகதிப்பவனைடந்தன்னெனமுனிபகர்ந்தான். (யக)

அறிந்தபாவமுமவலிகெடு மறிவிலாஹமயினு - செறிந்த வல்வினை
க்கடனுமத்தலத்திலேதீரும் - பிறந்தமாணிடப்பிறவியிற் பல்லகளும்
பெறலா; மிறந்தபோதினிற் பிறந்தபேர் முத்திபெற்றிருப்பார். (யச)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

மனுசுலத்தனிலிரவிபுங்கவன்மதிலே தந்தருடயரதன் - மனுசுனங்க
வன்னுசன்னென்பவர்தமது வெம்பகைதயிரவே - சன்னிலங்கையிலிரு
மவன்சொருருணையஞ்சனைபாலக - அனுமன்னென்பவன்மலையில்வந்த
துலரியநன்புனலாடினான். (யடு)

மாலயன்ருருவாணே நண்புகன்மாலைகங்குலின்மாண்பா - மாலய
ந்தனின்மேவிமருசன மாதிக்கொண்டடிபேணினான் - வாழ்சந்திர கோ
கைதண்புனல்மாசுனத்திகழ்வேணியான் - வேலை நஞ்சணி நீலகந்தர
ன் மேவினன்னின்மீதுகே. (யஉ)

குன்னெனத் தொழு தனும வின்றன விறைபு மன்பொடுகுவா,
னன்னுனக்கினி வரமளித்திட நவிலுவா யென மொழிநுவா; மென்ன

(௩௦) நினைத்தது கொடுத்திருக்கம்

மஹிமுதினாயுள் நலத்தினிலெப்பதவேண்டு மெனக்கொனா; னன்றளி
த்தன்னரிபசெவமுமடைகவெனதுபுனித்தனன. (௮௭)

நினைத்தது கொடுத்திருக்கமுற்றிற்று.

ஆசருக்கம் [௭ இ] திருவிருத்தம், (உரைய)

சாரமாமுனிச்சருக்கம்,

கவிநிலைத்துரை

என்றுகூறின்கோதமனவளையையிற்றொரு, தனதுகூற்றினையென
சொல்லியிருடியாறவிலவா, சமஸ்சாரமென்கொருமுனிதவைய
வதுவே; சென்றவா (1) மலாமுலாசகவமரணாபுனெசப்புய... (௪)

எழுதீர்க்குழியநடிவாய்கரியவிருத்தம்

பரமயோகிபாருவனுண்பகரினமுன்னுகத்திலே, பிரமசன்மன்
மறைகளுள் (1) மங்கடாறுபேசுமுந், சுரதலாமலகடதாகவுணர்விலவை
த்தகாரணன் வரையிலவிறமிமடம்துமாதவந்தொடங்கினான். (௨)

ஆன்னயோகிபருமபானதவாயிறவமலையு, மின்னலாவுகுன்ற
மன்னவினப்பின்மீதுமெயிருன், பெயர்வலாவுபோதுகாணபி
ரமயோகிபுத்திறு; மென்னவேண்டி மென்னயோகிமுத்திரேயணி
மென்றவை... .. (௩)

இத்தலத்தின்புத்திரிலையிமயவெற்பகன்றுகா; சித்தலத்தினுந்
தேசோபசனமேரிக்கிதேவிதன், கைத்தலத்தில்தாடுதனப்பிறநதுகண்
காசகவே; பதவிமசுதுதீயுமங்கோர்வாலப்பயந்தபின். ... (௪)

மலைகுறையுருகி, கின்னணிமலையுசுவிர்க்கவே, யின்னாவு
திரிசிரநகர்க்கணெய்தியமம்மே, தலைநாயுபாதலத்துமலர்
பறித்துநாடுமும் - புனைகிமுதலாய்துமெயுசுவன்மெழி
ந்துபொயினான்... .. (௫)

ஆடமநதிதிரமசன்மனரிபடோகமுறையினு - லுடனுறந்

து சோமசன்மன் மகிழ்வந் துதித்தனன், புடைநெருங்கு கலனிற்றந்
தபுணரிபொங்குமகரமீ, னிடை நெருங்கு பால லைக்குணமதியெழுந்
த தென்னவே. (௬)

சோமசன்மன்மனமகிழ்ந் து செங்கடன் றெழைத்தபி, னுமநாமிசை
க்கவேண்மி மென்னு மெல்லை நாகமேல், வாய்மை யொன்றி மெழுந்த
தந்த மைந்தன் மாதவத்தினும்; ருமமார்பு நாமம் வல்லசாரனென்று
சான்றுமே. (௭)

என்றுணர்க் கமனமகிழ்ந்து தந்தை தாயரிருவரு, நன்றி யுற்ற
சார னென்று நாமமன்று நலகினார், ல்பான் லற்றகலவிக்கொளிபுனித
னாலு ணர்த்தபின்; மன்றலுற்றகோல்தெயொ பிமண்பதத்துலையகிணர்
வயத்தபுண்டரீக்யாகம் வாசுபேயமாறுயா, வியத்தபன்மகம்புரிந்து
மெய்க்கடன்கழித்த பி-னயந்து நன்மகப்பயந்து துறவறத்தை நன்னி
னன்; டயத்தபாலனினி துதன்குலத்துநீதிபயிலவே. (௮)

முற்பிறப்பி னியல்பறிந்த முனிவிவசார முனிவனுந், தெற்கிடத்தி
மெயிமிக்கதுரிசிராமலைக்குள்வாழ்ப்பர்ப்பதக்கொழுந்தரானபரம்பரா
தமலரின்மே; லத்புத்தி னரியபோது சொரியும் வண்ணமணுகுண்.
கலிநிலைத் துறை

கண்டமட்டிலேயுருகினு லயங்கண்பி, கண்டமட்டிலே விடஞ்செ
றிகடவுளைக் கருகார், கண்டமட்டிலேப் கருங்குழ லிறைவியைக் கண்
டான்; கண்டமட்டிலேயடங்கிடாமகிழ்ச்சியா ற்கனித்தான். ... (௧)

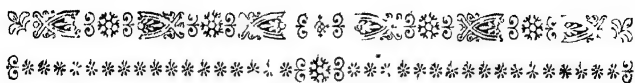
பிரமஞ்ரணனகத்தியன்முதலியபெரியோர், பரமயோகியரிமையவ
ர்பணித்திம்மபரனே - கரனுமங்கவற்களையவனிருவருங்காண; விரவி
பொல்வந்தரும்பலமுதலியவிறையே. (௨)

அனுமனென்பவ னருச்சுணன் வணங்கிய வரனே - யினிய மாதர்க
ளெழுவருமிறைஞ்சி யவிறையே - வனையும்வார்குழ லுமையவன்வண
ங்கியமணியே; தனியரானவர்க்கன்னையெயனச்சொலித்தாழிந்தான்.

சிவதடத்திலேழுங்கியம்மலைவலஞ்செழுது - பவமகற்றியம்பொரு
ட்டினிதருச்சுணபண்ணி-நவமுறச்செழு ம்பன்னசாலையினகண்ணித்;
தவமியற்றினுவேதவாசாரனஞ்சாரன். (௩)

ச ர ம ர மு னி ச் ச ரு க் க மு ற் தி ன் .

ஆசருக்கம் [அது], திருவிருத்தம். (உாருயச)

சூ ர வ்ா தி த் த ச் ச ரு க் க ம்,

க ளி வி ரு த் த ம்

வாழியந்த வுருந்தவமாமுனி; தாழ்வரும் ரதை சீர்வீரநிதிநுதிமே,
சொழனவீரதைத் தோர் வரியது மறவர் கொழிபர நகரகண்ட சங்குறு
அருளேர்ககழிவ நழுவியாசுரியவிடுகீதம். [உப .

மண்ணி லுழியா பிபகழிபல நநம யுயின குலகீத பசனநாச, வடா
ணலிடகிழவவதரிசு, ரா னரசா சூலாபணியென்பா; டெனனெண்ண கலை
கணமுழுதுணா ரீதானெழுவி, படைவாளிவைவெநரிநநாணி; பண்ணு
பிபரிபுமபரிசீரேர ம்பகமூஞ்செலுது சலபயிட மனனே. (உ)

அந்தமகனர சனநா தவளவயிபு விககர சனெனதி-நீதுட லெந லைத
யுயு ககிமுயமீருனயோகசாதனயை-மைந் தனவனிமுமுசுரெ பெர்தள
ராதளி, துமடிக் கவி ரக-சிந்துதிழவாலினைடபதற்றி தடத்தா நிவிருந்
செங்கோலே.... (ங)

எட்டாணக ளுஞ்சுமைதவிரவு சாநிபநுமிளைப்பகல்க்-கட்டாதின
வரியகழலபகைததாாமுடியிந்கநாபரப்ப-வொட்டா ரனகரும பெரு
நதிஹையாலிமையோருகழநிருவக கொட்டா நிந்கழும் முரசும்புர
ந்தான் மணவினிருலமணியே. (ச)

எழு சீர்ச கழிநெழுவா யாசரிய நிரசுதம்

பொங்க விப்பாடியிர் புந்நெழ புடவிதேய லுஞ் செவ்வான்
சிங்களகீதவர் உ வ னர்ப்பப்பராசீ னாசோசைசீசெர ளர்-வங்கிருச்சுரா
கூர்ச்சசரகீசுரீகோசலத்தாணங்கவே, குங்கபத்திரி தன்புனற்சொரி
தாயதினகரைமேவினான் ... (ரு)

க ளி நி லை த் து லை

அவ் பையிலி னை துதநிக னுனடி பணிந்த தற்பின், கம்பையின
சனா யுமையிடத் துறை வகைக கனம், பம்பையின கனா யுதகிய
நாதனா பிபணிந்நது, செம் பொ ன ம்பல வானனை வணந்தி னுன்
சிரத்தால்.... (சூ)

அனுசரித் சுழிநெழுவழி யாசிரிய விருத்தி

கணனுருவ மா யிருந் தான் மலர்ச்சையின் மா ன் பயந்தக ளுங்கந்
கையாடல் மனமுருகி வெ ளுட்டமத் தை மலைமா னுந் தளருபொன்
றோ வடிவம்மல் லாம், புனனுருவமானவனை யமிர் சுகதிட்டி னத்தையின்
பிப்பொருத் துங் கோடி தினகரனை நி ரர்ந்தவனைத் திருவானைக் காவாண்
சிசேவித்தானே. (௭)

வெ ண்ணுவ னிழலா னே யலிலா ன்நட நா யதியா மேனை யின்ந,
பெண்ணு வுளுடன்கை முப் பெருமா னேமா ணிககப்பிறந்தல்போ லும்
வண்ணு வல்லகர டுர பெரித்தானேபெருமா ளுணை யியா திதமுந், கண்
னு வல்லனின் தம்புடற் றதனே யென் றடிபணித் துகளித்தபுப்போ லுன்.

செ லே வ னு

பொன் னிகடந்திசுவகங்கைமுதலா திதடங்கா புடைகுழ, மலர் னினி
வெருகுந், சிரமலயின் சிசர ிகொழுந்தை மணத்த குழற், கண் னிப்பி
லெழிந், விர ச்சண்டா ளுடலங்களிப்புத் துண், செவ்வெண்ணு யடிபணி
ந் துநடந்தா லிமேலைத்தினை தனிலே. (௮)

செ லே வ னு

காவலனில் பொயிமேற்சையின் புடைகா னிலவரு ம்பொருதுந், மா
வுகையுந் திறலினி ரர் மதங்கப மாவுகையுந் தைகையோர், மெ லுநில்கன் னெ
திர் சிறியுடன் றழல் வெகமிருந்தலேநர், கூவியுக்கத் தெதிராக நடந்
தொரு கோழிநொடர்ந்ததுவே.... .. (௯)

மேலெழு மண்கிரோபாமிழு மென் சிறை விந் மிதந் தெரு கால்,
போலெழுபுத்தி ஞா னமெலும்பாடிபொய்மலையுந் தலாமேல வாலை
படைத்திமோடிக்குந்திசைபா லிவருந்தலையே, கொலுமிருந் சிறை
தாழமு கங்கொயிகோ திவகிந்திடுமே (௧௦)

செ லே வ னு

மரங்கு னி லொளிக்ரு பீள யரையிடைக் குறுகிரும்கிரர், சிரங்களை
நெருக்கும்கா சித்தலையி க்மேற்செத்யும்காளை, சரங்குளிலிருத் தும்
பாசுகுவசமேலிருத் துமேலம், பரத்தனி லுலையுந் திண்புற் றதத்தெ
னப் பறந் துபோமே.... .. (௧௧)

மன்னவம் றுளை யெல்லாமருண் டசியிப்பு வேழச், செவ்வெறித்
செறிந் துசெ வ்னிகவிலைகமேற்செறித்தபோ லு, பன்னிருகரத்தோன்

(௧௨)

MAHAMAHOPADHYAYA

DR. U.V. SWAMINATHAN

TRUVANANTHUR

(௩௪)

சூ ர வு றி தீ த ச் ச ரு க க ம்

கோழிப்பதாகையானாகையாலே, யிந்நிலவரசங்கோழிக் கவிகையா
மன்னவானான. (ய௩)

செ டே வ னு

கொதியாப்பறந்து கமிசையினுங் குறித்துச்செனனி குஞ்சரத்தை
புதையாசசரணமுள்ளமுந்திமுக்குள்ளமுந்தவுள்ளமுந்திப், புதையா
சசுருதி நதிப்படி யாமதீவா னையினுப பொந்தியது, மதவாரணத்
தீதகண்டககால் கியுபோமற்றவாரணமே..., .. (ய௪)

க லி யி ரு த் த ம்

* பார்த்தனாமன்னருப்படைக்க கவீரரு, மார்த்தனர்படையெலாம
திசயித்தின, கூர்த்திடுகண்டயிஷ்பரிசைவிந் கொழி, வேர்த்தினரரசனு
மவிலகதினமோ..., .. (ய௫)

அறுசீர்க்கு சூழிதெடி லடி யாசிரிய விருத்தம்

வலத்திநிப்பறந்துமீளவிடப்புறம் வளைந்துபோந்து, நலத்திடைநட
ந்துவானமுகட்டிடை தெடிது பாடீந்து, சலத்தினிற குத்ததுமேகத
தலத்திடைபாடீகியைந்து, புலதர தபு மடககா யோகி மன மெனப்
போயிற்றன்றே..., .. (ய௬)

இத்தல வாசியாலிப் பறவை போரிழைத்த தாகு, முத்தம் தலம்பா
மிங்கே யுறைவது கரும மென்து, வத்தலத் தனந்த டோடி யாமயாம
ரச விதி, சித்திர மாடகூடங் கோபுரஞ் செடவித்தானே. ... (ய௭)

க லி வி ரு த் த ம்

மன்னர்விதி நிறைந்தகை மாவின் மேழி, பொன்னிலாமணித்தோர
ணம் பொங்குதன், மின்னு மேக மிலை யென விண்ணவர், வான்னவி
ல்லு வளைத்தது போலுமே. (ய௮)

போதகத்தின் மதநதிபோதலின், மாத் கண்பி மருண்விவனமுலச்,
சீத சறதனத்தாற் கரை செய்த தன், பீதுசென்று தம் வீதி புருவமோ
செம் பொருட்டாய் பிரிந்திடு செல்வர்க, டம் புயத்திற் தருவிமயங்
குவா, ரம்புயத் திரு வன்ன மடந்தையர், கொம்பு சுற்றுங் கொடிக
னிகர்க்கென. (ய௯)

தத்தைமா ர்வினையாடியதண்கழன், முத்திராசுபுருந்தமுதிந்கிடை,
புய்த்தமாரித் துளியொடுந்ந்நிற, பெத்துமாரி விழுவனபோலுமே.

ஆடுமன்னையையமடந்தையா, பாடுமங்கலவள்ளையிப்பாடலுந்,
தோடுதவசுருமபெழுசுழ்மைபுமோடு தேர் னுருளையிலேகையும்

வெங்க ளிற்றின் விரிந்த விரகீகமு, மைங் கறிப் பரி யாலு முழக்க முந், சங் கொலிப்பதுந் தாள மிசைப் பதும், பொங் கொலிக் கட லேழும் பொருவுமே. (உ௫)
மையலே நிறவனங்கொளனங்கன, பையநீக்கி பழையபுருபோல வே, தையலார்கடமணியத்தாம் நாச, சொயபாதசிலமப்புலப்புமே.

செவ்வு

பற்றிய பழக மண் டபத் தின் பாங்கரி, சுற்றிய மரகதச் சிக ரத் தொன்றுதல், கொற்ற மென் கனத பங்கயத்தின் கொலவனை, யற்றவ னுறங்கிமுத்திபோலுமே.... .. (உ௬)

அறுசூக கழிநொடி லடியாசிரிய விருத்தம்

நக்கசெங்கமலத்தாது ஞாடநீதிந் தைவ மாந்தி, பெககர் வெண்மண ற்குந் தேறி யிருஞ்சிறை புலாத்துந் தும்பி, செககர்வெண் பிறறபை வாட்டுஞ் சீ துதன் மடவார கொங்கை, மககருங்குவளைமாலை மா லையில் வைகு மனதே. (உ௭)

அரவுகொப்புளிகருநஞ்சுமமிர்தமுமொழுக்கப்பார்வை, முருகு கொ புள்ளிகுமுல்லமுன்கயெனவிளங்கமுர, விரவி கொப்புளிக்கும வெ ய்யினிருகுழைபொறிப்பச்செங்கை, குருகுகொப்புளிகப்பறதுபயி லுவார்கோடிபோ.... .. (உ௮)

பொற்கலா பார மின்னப் பணர் முலைக்கலன்களோங்க, விற்கை மாண்புய்விந்ருப்புருவவில்விழியட்டேவக, சந்தேக மைமலையின் னங்கலாபமாமயூரஞ்சுழ; நற்கழங்காடிப்பாமிமாந் தந் தகரமெல்லாம்.

எழு சீர்க் கழி நொடி லாசிரிய விருத்தம்

மூசுவண்ணிவாசமுண்பி முகிலிடத்துமுரலவே, மாசில்கெண்டைமீ ளிரணி வள்ளை மீது ஞானவே, பூசலகொண்டவாளி லையீது பூங்க றும்பு பொழியவே, பூசலின் கண்புகின்ற மாநாநதலுலாம். (உ௯)

மனதவழிந்திசுககூட மாநகர்க்குள்வெகிந், னழகமைந்தகுங்கு டிகுதுழம்பளா வியறுபதங், கொழுதியங்கரகதுங்கி மங் ககமாநகொ ங்கையா, லுமுந்சததன்னத்திமிர்நத கொளிகுலாவு மாபிணன்.... (௩௦)

தபனமண்டலஞ்செறிந்த சயிலமன்னவொளியதா, மிபமடங்கலெ முதுசெம்பொருசலத்திலெய்திந், னபி நயங்கன்பெறுதரும்பையனை ய்கொங்கைமங் கைமா, ருபயசெங்கை கவ ரிவிச ளுசலாபி தாரிணன்

கவிநிலைத் துறை

தோன்றுபிடுவதைநிறுத்திமேற்கவதயிவெச்சொக்கென், கான்றுதே
ன்கமழ்வாரிசங்குவின்னெதங்கமுநீ, சான்றசுண்பகங்குருதிமல்கினைக
கவலினைத்தொ, முன்று காலமு மினைப்பவற் கவனிற் சான்ற முனிவன்.

எந்தீநாணமங்கி.மையவனருள்செய்யுமென்றே, புந்தி மேவுற நினைந்
துமாமுலியுறையொழுதி, னந்தனும் முகனைவலாலழக்க வந்த து
மேபான், மந்திவாருதிக்கொணர்ந்ததுபுதுமலர்மணமே. ... (௩௭)

இன்னபுமணமெதுவெனத்தெனிகிலானிடைவன், சொன்னபுமண
மிதுவெனமனத்தினுற்றினிந்தா, என்னபோதினையுரியவுந்நரியவற்க
ணிந்தார்க்க, கென்னபேறறிதென்பெறவருள்செய்யானென்றுன். (௩௮)

தாணுவானவற் கிம்மலரணிந்தவர்தம்மைக், காணவேண்டிமென்றி
ருந்தனைனவன் துயில்கனை, னுணரா மடமாநர் தம் வரவெலாநாளை,
வேணவானினுற்றெறியலாமடைந் துநீவினவிலி. ... (௩௯)

மணகூனெண்ணமுமுடிந்திடுமெனச்சொல்லிமறைந்தான், கணவுதீர்
ந்தபினற்றையின்கடனெலாங்கழித்தா, னினனகன்றவல்லினுளியிலார்
புறத்தொளித்திருந்தான், பனசநாட்டினுமடந்தையர் நடந்தனர்பரவ.

மண்ணிளிற்சிவ் தடத்தொருபிலத்துநல்லுழியா, எண்ணியத்புதம
டந்தையொழுவுருநடந்தா, புண்ணியசசெழும போதுடன் புகன்றிமி
பொருள்க, னெண்ணிசட்டியுங்கொணர்ந் துவந்திருச்சுனையியற்றி. (௪௦)

மின்னேதேருவார்வலஞ்செய்துவணங்கினர்மிண்டார், மண்ணுமாத
வனெழுந்தவரமுன்புமேய்வளைத்தான், கன்னிமார்களு மரிசயமிது
வெனக்கருதி, யென்னகாரணமிவனுமத்தித்தவாறென்றார். (௪௧)

எண்ணில்காலமாகிருட்பொழுதுடையிவெனப்பதி, யண்ணலார் பத
ந்தொழுதுமீண்டெம்முலகடைவோங், கண்ணினுலெமை யொருவரு
ங்கண்டதாக்காடுணும், புண்ணியாபுகல்யாவன்யெனமுனிபுகல்வான்.

என்றனமுஞ்சாரனென்றிசைப்பரிதிருக்க, சென்றுநாநவரிருடி
யர்மானவர்தேவர், நன்றிபாலரனருச்சுனைபுரிவதேதன்மை, யன்றிம
ங்கையர்ருச்சுனைபுரிந்திடலாமோ.... (௪௨)

அஞ்சுகத்திபும்புரிந் துநல்லாகமத்தடைவே, வஞ்சிமங்கையர் பூச
னைமுடிப்பதுவழக்கன், தஞ்சலிப்பதே கரும மல்குதிக்கழி வென்றா,
னஞ்சுகத்தியகாருடயிற்றியநாவான். ... (௪௩)

உத்தமத்தவனிவ்வண்ணஞ்சொல்வருணாப்பார், பச்சிபெற்றவர் யா
வரும்பணி லாம்பரனைப், புத்திரைவரொற்றித்து சிலைசொலோபோ
தோ, முத்திபெற்றவனெனெனோடேனுமொழிவீர்... .. (சஉ)

யானையேமுதலெறுப்பதுகடையசாவணத்தும்வானநாடனைப் பி
டவிலையோடலரான், ஞானமுற்றவரலலோ ரிளையினடப்போ,
னோயோர்க்கெலாப்பத்தியேமுலமென்றிசைத்தார்... .. (சங)

விரவேல் விழி மடந்தைய ரிளையெலாம்விளப்பச், சாரமாமுலி
மொழிவன்றொத்ததுதகவேய்ரவன் பினர்க்கருளுபதேசமுமெய்தி
ந், சேருநன்கனிபா லுடன்கலந்திடு செயலாம்... .. (சச)

பரவுகீர்விழிவிடத்திறைகடிதடப்படத்தான், மருவுந்ன் மணிச்ச
டிகையாலரெனவரலா, லுரகநாட்டுறைமா றையர்க்கொரு படை
யொட்டிர், தெரிகலேனுமைபாவர்நீரொனவுளாசெய்வா... .. (சரு)

நாகநாட்டுறையிறையென்பதல்வியர்நாங்க, னேகமாடவே யித்தலத்
தெழு ஒரு மெய்திச், சோக நீங்கிடப் பாதலப் புது மலர் தொழி
துப், பாகவான்மதிமுடியவற்கணிசுவோம்பரவி... .. (சசு)

கலிவிருத்தம்

தத்துவங் கடந்தவர் தாயி னல்லவர், பத்தருக் கினியவர்பதமயோகி
யர், சித்தருக் கெளியவர் திருவினாயகர், புத்திரர்க்கரியவரென்றுபோ
ற்றினார்... .. (சஎ)

கலிநிலத்துறை

அரிவை மீரும் தருச்சுனை யழகிய ததந்தே, சூரவர்பாலுபதேச்சு
நல மெனக கூறப், பரவி நல் லுபதேச நீ ருள் கெனப் பகாந்தார்,
தெரிவை மார்களுக் கருளினு வைனுப் தேசம்... .. (சஅ)

அடிகளே யுமக் கடியவர்க் கடியோட்படுக்து, விடைகொ டேரு
வோ மெனச் சொலிப் பதத்தின் மேல் விழ்த்தாடி, படவ ராவிறை பு
தலியிய ரொடுவரைப் பார்த்துத், தொடர்பதான தன் பிறவியின் வர
வெலாந் சொன்னான்... .. (சக)

இற்றை நாளிலென் கனவினி லிறையவ னெய்தி, புற்ற வுட்களைக்கா
ண்பது முதலெலா முறைத்தான், கற்றை வார் குழன் மடந்தையீ ரவ்
வணங் கண்டென், சுற்றமாயி னீருமக்குநங் கருத்தினைச்சொல்கேன்.

பாதலத்தினீர் கொணர்ந்த விப் புது மலர் பலவும், புத லத்திலே

(௩௮)

சூ ர வ ா தி த் த ச் ச ரு க் க ம்

கொணர்ந்து நல்லருச்சனை பரியி, னேத மந்நிடு முத்தியா மென வி
றையிசைத்தா, குதலிற் புது நாண் மலர் வேண்டுகோ மீதற்கா. (௩௧)
உங்க ணுட்டின் யாம் வருகுவோம் வருந் திற முனாரீர், தங்கநாட்
டிய நிறத்தினீர் னொனச் சொனார் நவத்தோ, னெங்க ணுட்டி னீர்வரு
சுவ தரி தரி தென்றார், கொங்கை நாட்ட மென் நிறண்டனாங் கொலை
செயுங் கொடியார்.... ... (௩௨)

பிலம தாம் வழியுல கெலாங் கழி விருட் பிழம்பு, வில கொணு நதி
யாவது மாசுண விடநீ, ரிலகு மன்னனைக் காணவு மருமையுண் டெவ
ர்க்கு, மலருமக் குவந்தெய்துமோ வருமையோ வறியோம். ... (௩௩)

என்றுகூடிலார் யாவையு மிறைபவ னியற்கை யன்றி வேறிலை யடி
யவர் நினை வெ டா மாரிப்பான், சென்று போதுமென் னுணாத்நன்றி
யோபொரிதுலக, னன்று நீ னொழு ந்தருந்ரக வெண் நவரு முன்னடந்தார்.

சிவ டட்டகலாப் பிலவழி முனிபுடன சென்று, தவமுதற் றனையோ
ருபுடை நிறுத்தியே தந்தைக், குவகையுற்றிபத் தவ முனி வர வினை
புணாத்தார், பவ மகந்நி லுன் நனையுடையன வவா பணித்தார். (௩௪)

வந்தமா தவ முனிவனாத் தவிசின் மென் வைத்திட், டெந்த மாதவ
பிடி ந்நினே னீர் வர வென்று, னந்த மாதவ னுணா செய்வா னுலக
மாமனைத்து, முத்து மல்கிகை யரும்பென முடித்திடு முதலே. (௩௫)

வையமுண்டவன் நனையுந் தாங்கிடு மணியே, யைய ணுடலை விழி
யினு லருந்து நல லமிகாதே, மெய்ப தாகவே சியா கர ணங்களை விரித
தே, யுய்யு மாறுணை யடைந்தன னென வவ னுணாப்பான். ... (௩௬)

வந்த கா ரியம் யாதென வுணா செய்வான் மணச் செவ், வந்தி மாம
வர் வேண்டியே யிய்விடைவந்தே, னினந்துதயா யருனென் னனனெழு
வருமிசைத்தார், தந்தை பான்முனி பிறப்பமற்றவன் செயுந்தவமும்.

மா தவத்தனே நனா மலாப் புதலை மண்ணுடனே, கொ தகந்நியே
கொணரி போதுகவெனக் கொடுத்திட்; டாதவர்க்கிணையானசெம்மணி
ரு முளித்து; மேதினிக்கனையருச்சனை புரி லகை விபித்தான். (௩௭)

தன் கணங்கரிந் சிலா தமையழைத்திவா தமக்குப்; பி ர்பு சென்றி
டு மெனச் சொ னுவருடண் பெயர்ந்து; மினகுலாவமுண்டத்து நீ
பில வழிமீனிலி; வன்பிலாமுனியடைபெலா ன்கோயிண்முன்வைத்தான்.

க னி வி ரு த் த ம்

வர முனி கொணர்ந்த செவ்ந்தி மாமுத; நரணியுந் தரணியிற்றரு

4404: " VVV . D . 20 (ஆ)

சூ ர வ ா தி த் த ச் ச ரு க் க ம் (நக)

தல்வேண்டியோ; விரி சூரக்கரங்களுயுன்றி மேற் றிசை; யிரு ன்று
பாதலத்திறங்கி யிட்டதே... .. (சுக)

முடிந் தகையின முலை முளரி வாண் முகப்; புரையிவ் விழியி னூர்
புலனி நீங்கினார்; மகி தல மிசைந்து செவ்வீழ்நி வந்ததென்; மகிலமு
றிறைந்து செவ்வந்தி யானதே... .. (சுஉ)

மேனிகை கங்குலின் விரிந்து வெள்ளிப; பானிறை யுடுக்கணம்பல
வந் தோலி னு தன்; மாறிலம் பாதல மலரைக் கட்டி முல்; வானமுங்
காட்டிய வாறு போலுமே... .. (சுரு)

அறுசேர்க்கழிநெடிலடி யாகிரியவிருந்தம்

அட்ட மா நாகந் தம்முட் குணஞ்சை யரவந் தங்க; றிட்டழாமிறை
வனிந்த புதன் மல ரொடுகும் போது; கொட்டியே பழுது பார்த்து
க்குயிற்றெனக் கொடுத்த வெள்ளித்; தட்டமா மென்னக கீழ்பாந் சந்
தி ர னுதையு செய்தான்... .. (சுச)

க லி நி லை த் து னை

கோத்தறித்தில மணியெனமதியுடன் குழுமிப்; புத்த மீனெலாமக்
ண்றன விடிந்தது பொழுது; வாய்த்த மா முனிக் குதவி யாய் மகபநி
வகுத்த; வேற்ற மானதின் பதலை போற் கதிரவ னெழுந்தான். (சுஞ)

அந்த வேளையி னொரு பெழுழி யுரை செய்வா னமல; னிந்த ந பு
தன் முதலை யிய்விடத்திலே சைத்தா; லந்த நப்புத் லொன்று னூ
றனந்தமாய் வளரும்; புந்தி யுற்ற நம் மடையர் கைத் தானமே போல.

க லி வி ரு த் த ம்

அழ் மொழி கேட்ட பி னதனை யாங்கவன்; மெய் மலை மேற்றிசை
படைய் வித்தினு; னம்முத் லனந்தவா யரும்பி யெங்கணங்; கொய்ம
லர் விரிந்து தேன் கொப்புளித் ததே... .. (சுள)

சுவதடப்புனலினுற்றெளிந்த போது கொழி; துவ கையிற் சங்கநீ
ரொருங்கு வீசியே; தவ முனியனு தின மிறைக்குச் சாத்தினான்; கவ
லையுப் பாவமுங் கரந்து போயவே... .. (சுஅ)

பொறை நிறை தவ முனி புனைந்த தாரினு; லறு கணி முடிப் பிறை
புதுரு பெற்றது; மறுவற வளைந்த செவ்வந்தி மாலையாற்; பிறையொ
ளி விபிவது பேச வேண்டுமோ... .. (சுஈ)

க லி நி லை த் து னை

சார மெய்த்தவன் கதையினை மிடையிலேதடுத்திப்; பார முற்ற

(சுட)

சூர வர் ஹி தீ த சி ச ரு க் க ம்

தோர் கதையினை யும்கு நாம் பசர்வோம்; சூர வர்க்க நென் நியந்
பெயர் படைத்திடு சோழன்; சூரணிக் கெனா மண்ணை போன் முன்
வ தரித்தான். (எ)

இவ் மாமுடி வாரணத் தூசி மே லிருந்தோன்; வாழி குக் குடமு
யர்த் தொரு மயின் மிசை வருவோ; இழி மாதவ நென் வுழி மனைத்
தைபு மளித்துக்; கோழி மீதி னி லிருந்தனன் பெரும் புகழ் குயிற்மி.

! அந்த நாளி லோர் துனத்திலே மிருகபாத் தினாக்கு; வந்துகான கத்
துலவி நற் திரிசொ மலையின்; முந்தி யேகினான் பின் னருஞ் சாரமா
முனிவன்; கந்தமார் வனத் தருவினுந் திரிந்தனன் கங்குல. ... (எஉ)

எக ரிம னும் வேட்டை கொண் டிலவு மவ்விசவி; னுக் கன்னிபொ
ழுவரு மவ்விடை நடந்தது; பாக நாரிய னருச்சினை புரிய முற்படியே;
சேசக நீக்கிடு சிவ தீபங் குடைந்தனர் தொகையாய்.... .. (எங்)

க லி வி ரு தீ த ம்

யுவதியர் கோதையி லொழுது டீசனினு; லவ ரவர் கயல் விழி யந்
சனத்தினும்; சூவி முலை பெழுதிய குங்கு மத்தினும்; சிவதடமுழுவது
ஞ்சேறுபட்டதே.... .. (எச)

அதுசீர்க் கழி நெடுலா யாகிரிய விருத்தம்

வேட்டைமேல் விருப்பமாகிக்குற மிசையுலவுமேவெந்தன்; கோட்
டு வார் முலையார் மூழ்கிக் குளித்திடுஞ் சிவலை நோக்கி; நாட்டமாயி
ரங்கன் வேண்டு மெனச் சொலி நைந்தான் பின்னைக்; காட்டு மான்
கவர் வான் மின்னார் கலை பெலாங் கவர்ந்து போனான். (எடு)

ஆய மங்கையர்க ளீரொண் ணாயிர ரன்று வைத்த; தூய மென் கலை
யைவாரி யொளித்த வச்சுதனே கிபாலச்; சேடிமென் கலைக் கெல்லா
ஞ்சீருட நெடுத்து கொண்டு; மாயமோ வென்ன மற்றோ ரிடத்திலே
மறைந்து நின்றான். (எஞ்)

க லி நி லை தீ து நை

கன்னி மார்களு முழிவு வந்தேறினார் களாயிற்; பொன்னின் மேக
லை சொரிந் தன பதத்தின் மேற் புனை; யன்ன மாதலாச் சிவதடப்பு
னலெனையகலா; தின் னுமவா ருமென்றழைத்திடிபணிந்ததாமெனவே.

வைத்த வெல்லையிற் றேழாநார் கலைகளை மாறு; ரித்தடக் களாயெய்
தியார் கவர்ந்தவு றொன்றார்; சத்தியம் மிவை கவர்ந்த பெர், தாம்பிடத்
தழலுக்; கொத்தவிந்தனமாவரேயெனச்சொலியுனைந்தார். ... (எஅ)

இன்று பூசனை விலக்கிய பாவியிங் கெவனோ, வென்று கூறினொத்
தீரங்கினு ரவர் கருக் கெவனோ, ஞான்று போ லிதை நடந்தனன் மடந்
தையர்கூட; நின் தமகனா டிதைத்தன் விடங்கனா தெருட்பை. (எக)

கரிவிதைத்திடு கனலெலாங் கருட மந்திரத்தீரத், பொருட்படுத்திநன்
புனலிடைப் புழுந்தவன் போன்றான், வடவை பொய் பெனும் விடத்
தினைக்கருட மந்திரத்தீரத், தடைபடுத்தினுனிவனெவ னெ ன வதையி
த்தார்.... (அய)

ஒதிமய்பொரு தடையினார் பயந்து நின் றுடைப்பா, ராதிமன்னன்
யென்ப துன் வடிவின லறிந்தோம், பேதைவஞ்சியர்க் கிடர் விளைத்
திடுவனோ பெரியோர், நீதி யல்லவு தல்ல மல்லவு நினைந்தாய். (அக)

அலை வகற்றுவ வுயிரினுக் கழகினை யளிப்ப, வுலகினுக் கெலா முத
விய மகிழ்ச்சியை யுடைய, கலை யெனப் படு முறுபத்து நாலையுங் க...
ந்தோ, யிலகு மெங்கலை பறிப்பது நீதியோ வென்றார். (அஉ)

தாமமுண் டிருண் டலைதருங் குழலியர் சொல்ல, ஆமமன்னனவே
யுணர்செயா தேகின னுரவோன், ரும வேலினுன் விசுவேன் சூரவாதி
த்த, தாம ஞாது வல்லவோ வென்று பி னைத்தார்.... (அக)

சூரவர்க்கனு மொழிகு வான் மடந்தை மீர் கொன்ன, பேயொரு
துள லுமக்கு நா லிதைத்தது பிழையோ, வே ரொடுத்த சீ ரொடுவரி
லொருவனா யிசைப்ப, காரணத்தினுன் மறைந்து நான் வாரினைன்
கலைய. (அச)

அன்ன தாருமென் தவரவர் கலை யெலாமளித்துச், சொன்ன போ
தத்த் குடன் பா தவர்களுஞ் சொல்வார், மன்ன நீ யெனமத் தந்தை
தாய் கொடுத்திட வலாயா, தின்னவசகம் பகருவது பழு தென்றார்.

அரவ் நாட்டவர் கடற் பவி யரசருக் காமோ, விருளை நேர் விட ம
பிர் துடன் சேருமோ வென்று, ரரசனோதுவார் னுரகு நாட்டவர் மணி
யன்றோ, விசவி போல வெம் முடியின் மே லிருக்கு ம தென்றான்.

உங்களுட்டினை யருகின லுங்களை வந்ததம், கெங்க ணுட்டி லின்
றும்முடன் வருகுவே னென்றான், செங்கணுட்டிய மல மொருந் சிவ
னடி சேர்த்துத், தங்கணுட்டின் லணுகின ர ரசனுந் தாமம்.... (அட)

சூதறித்தபுண் முலைபினார் தாதையைத் தொழுது, பாதலத்து நின்
பெருமையும் வளமையும் பார்க்கப், பூதலத்தினு ர ரச னிங்கணத்து
(யக)

(சுஉ)

சூரவரதித்தச்சுருக்கம்

பூம்பொழிலின், மீதநித்தனனெனக் சொலவிறைவனும் வியந்தான்.

ஆயிரம் பருடவியிலுன் வருக வென் றருள, வாயி லாளுநங்கொ
ணர்ந்தனர் மறு குல மணியைக், கோயில் வாயிலைக் கடந்தவ னுறை
யிடங் ழறுதித், தூய தாண் மிசைப் பணிந்தன் னழகுமேற் றுளும்ப.

அழில் மண்ணனும் வளவனை யணைத்து வந்தருளி, மகர தான் முகத்தீ
விசின் மேல மைவுற வைத்துப், புசரி லின்னமிர் தளாவிய பனிமொ
ழி புகன்றான், சகல பாரமு மொரு வனாத் தலை மிசைத் தரிப்போன்.

அழைய வாசக மவன் சொல் வரவ நாட்டரசே, புனைபு நின்னெ
ழில் காணவும் புகழவும் புருந்தா, லுனது கண்கள் பேரலாயிரத் தீ
ரட்டிக் ளுனனவோ, விசியநாவு மூப்படி யெனக் குள்ளவோ பிழையே.

உணர் புரிப்பவர் நாட் டுணை யளிப் புவ ருலகின், சீர் பரிப் பவர் சி
று டிக் ழுனந்த மாய்ச் சிறக்குந், தார் பரிப்பது நிக ளொன் டவரி ளுன்
சனமத்தீ, பார் பரித்த ழு நின் றளிக்கு நின் றகமை யார் பகர்வார்.

அன்புநெ யென மொழிந் தனன் மொழிந்த வற் கணந்த, வின்ப
மாக வொன் றுரை செய்வா னெமது நா டெங்கு, முன்பு கார் விட
நிறை த்த சிப் பொழுது நின் மொழியாந், றுன்ப நீங்கியி லைவிந்த
மாயின தெனச் சொன்னான். (சுரு)

விடை கொடுத்தனன் வளவனும் பெயர்ந்த தொரு வீதி, யிடை வ
குத்த தோர் மாளிகைத் தவிசின்மே லிருந்தான், படை மணிக் கல் ம
மிர்தம் வெண் சாமரம் பளித்த, தொடை மலர்க் குலஞ் சந்தனம் வி
ழித்தனன் றோகையா, (சுச)

இத்திரன் பெருஞ் செல்வமா மெனு மவை யெல்லா, மைந்து த
ன் புல னுரவே மகிழ்ச்சியா லயின்றான், வந்து கங்குலங்கழிந் தது
மற்றை நா ளுந் தன், முந்து டேரவைக் கெய்தினு னனைத்தனுமொ
ழிவான். (சுரு)

அந்த வாரிது புலகினு மிறங்கியிங் கருகில், வந்த காரிய மெதுவெ
ன வுரை செய்வான் வளவன், முந்து நல் வினை கொணர்ந்தது முனி
க்கு நீ தருஞ் செய், வந்தி நின் புகழ் போலவே கிளைத்தது மண்ணில்

இன்னு மெனக் ளையிடல் லா விரண்டிள குளத்துச், செந்நெல்வெ
ற்றில் யெனச் சொன்னு மொழிதவான் சேடன், மண்ணம்மன்னவெ
ம்மிடத் திணித்தெறிது நாள் வைகடி, பின்னரோ குணக் கலை பெலா
ந் தருளுவோம் பெரிதும். (சுஎ)

ஈ திருக்க வெண் னுயிர்க் குயிர்த் துணைவனீ யென்றே, யோதியி
ப்படி மடித்திடு நாளிலே யொரு நாள், பூ தலத்தி லுன் னேனெய
த்தையுனிப் புணரு, மாந் தொத்தனை பெய் னென வுரை செய்வான்
வளவன். (சுரு)

ஒங்கு நாம் கட லுமித்த பா ருலக மென் னுலகந், திங் கிலா தவை
நிறுத்திவெம் பகை யெலாந் தீர்த்துத், தாங்கவேண் டிய தெத்தைய
த்தனை தானே பூங்குமா தருமிரு டென் னீதினீப் போல்வார். (சுரு)

காடு நா டெலாஞ் செந் நெலும் புகழும் கரும்பும், கோடு முத்த
முங் கமலமு நிறைந்திடுங் குளங்கண், மேடை யெங்கணு மிரதிபோ
ன் மடந்தையர் வினோத், மாடல் பாட்டனுண் டமரர் தேவாஷ்ட மனை
த்தும். (நா)

மந்த ராசுல மெனப் புல களிற்றினம் வயங்குந், சுந்த ருடவித்
தலையிலே தடை பறித் தபனன், சுந்த ரான ன மடந்தைய ரணி
மணித் தொகையா, ஸந்த காரமு டிலே யவர்க் கரியது மிலையால்.

பன்ன சாஸ்ய மறையவர் வேள்வியும் பயிலு, மன்ன தானமே
முதலிய தானமு மசுவா, மன்ன னோமுதற் குடிகளும் பலவுள மச
வான், பொன்னி லுடெனப்பொன்னிநாமிள தொருபுடையின். (நாஉ)

அங்க திற் கமலாலயம் வேத வாரணியந், கங்கை சுந்தரிய வம்
பல மம்பர் மா காளம், புங்க நற்பதி புகலி வெண்காடரன் புக
லார் மங்கலக்குடி கஞ்சனார் சேய்ஞ லார் வழுவுந். (நாங)

வையை யென் றொரு நதி யதன் கரையிலே மதுரை, மையனீ
க்கிய தல மிரா மீச்சுரம் வடக்கே, வையன் வைய வறிகை தென்
கோவலா ருணை, ஆய்ய துட்பை யிற் காஞ்சி யென் றொரு தலந்
துலங்கும். (நாச)

கச்சி மா நகர் தனக்கு நேர் வடக்கிலே கோசி, பச்சி மத்திலுங்
குணக்கிலு டிருங்கிலும் பலவுண், பச்சதன் குகன் கோயிலு நறிக
ரு மனந்தங், குச்ச ராதியே முதலிய தேசமுங் கோடி.... (நாரு)

பர்ப் புதங்களும் பலவுள மணிகளும் பலவுண், டற்புதங் களும்
பல வுள வென்றிவை யறைந்தான். சர்ப்ப ராசனு மடித்திடு, சிங்
கா சனத் தவிசு, மெந் செறிந்த செம் மணி முத லானவு
மித்தான். (நாசு)

மற்று யொன்றவர் ஈனா செய்வான் மன்னவா வுன்னைப், பெற்ற

தந்தை யேழ் பிறவியிற் பெறும் பயன் பெற்றான், கொற் ற வே
ந்தர்கள் பலருளரொன்னுமிக்குணத்தக், கற்ற வேந்த னீ யன்றிவே
றொரு வனாக் காணேன். (ரௌ)

கூறுகின்ற தின் மொழியினு லுட லெலாங் குாரிந்த, வீறுகொ
ண்ட தின் னெழிலினு லெமது கூர் விழிகர், பேறு கொண்ட நீ
வருதலா லுல் கெலாம் பெறுங் கை, மாறு கண்டிலேன் மருகன்
யாகுதல்வழக்கால். (ரஅ)

இருவ ருண் டி தோள் புணருதற் கென வுரைத் திட்டாய், திரு
வொருத்தியே போதுமோ மார் பகஞ் செறிய, விரிவு மிக்க தன்
றோவினு மொரு திரு வேண்டும், பொருவி லென் மகள் கூந்திமா
மதியையும் புணர்வாய், (ரகூ)

மன்னர் மன்ன னே யெனச் சொன்ன வளவ னுண் மகிழ்வுந்,
மென்ன நீ பணித்திடினும் யா னியைவ தே யென்றான், புன்னகா
திபன் பணிகளுக் குரைத்தனன் பணிகள், பொன்னி னு டெ னத்
தமது நா டனைத்தையும் புனை. (ரய)

சேடர் சேணுயர் வாயிலை நெருக்கினார் தேரா, லாடரங் கெலா
ந்தமனிய மணிகளா லமைத்தார், மாட மாளிகை தொறு மணிக்
கு ட நிரா வைத்தார், கூடகோபுரம் புனைந்தனர் நேத்திரக் கொ
டியால். (ரயக)

இம சலங்களைத் தெளித்து மான் மதப்புன லிறைத் திட்ட, டம
ரர் கற்பக வன மெனக் காவள மமைத்துத், தமனியத் தனி மண்
டபங் கோயி லுட் சமைத்துக், கமல நாயகி யுறை யுளா மெனு
ம்படி கண்டார். (ரயஉ)

அந்த மண்டபந் தன்னி லோ ராதன் மமைத்தார், வந்து சூர
வா தித்தனு மிருந்தனன்மதியு, மிந்து மா மதி யென வொருபுடை
யமாந் திருந்தா, டந்தை யானவன் கொடுத்திட வேற் றனன்றாரா.

ஓம வேள்வி முன் வரந்நனன் வலம் புரி யொலிக்கக், காமவேளு
ட னிரதிபோ லிருந்தனன் கலந்து, மா மனங் கவர்ச் களித்தனன்
றரணியு மணியுந், தாம வாரமுஞ் சேடியாபலரு மா தனமும். (ரயச)

பணிக ளானவை விடை கொழி போந்தன பணிந்து, மணி குலா
முடி யனந்தனும் புருந்தனன் மனையிற், மணி விலா மயற் காத்தியு
ம் வளவனுந் தழுவி, யணி கொளின் பவாரிதியிலே மழுங்கினாருந்.

தரு மாலையு மயங்கிடச் சுருங் குழல் சரிய, வேரு முத்தீ மன்,
சொரு மெ ஸை மிழந்தத், சுர லேல் விழி சுவற் திட விளாத்தி
டக குமுதம், வா ருமுலை நாஞ்சிலா லுகு தன் ண மார்க் ட. (நாயு)
க வி வி ரு த் த ம்

முந்நிழை யகன்றன சுழன்ற முத்தீனி, சிற்றிடை யவ னொயின்
செறிந்து சூழ்ந்தன; பொற்றொடி யெனு முழை பிடிக்கப் போர் ம
தன், மற் றொரு வலை கொடு வளைத் தல் போலுமே. ... (நாயு)

பரி பர மொரு தரத் திவப்பிப் பல கலை, யொரு தரம் பல்ம் பற
யுவரி டாடிய, சுர த விந்நெயி லவன் னெளித் துருகி டன், வலாமி
சைப படர்ந் திடும் வல்லி போலவே, (நாயு)
க வி நி லை த் து னை

அன்னமேயெழுபிறப்பினு முனைப்பிநித் தகலே, னெண் னவேபுக
ந் துருத்தீநெனெழுபிற பிடுகந்த், பின்ன ராயினுமொன்றோ நீரகன் னு
ளடபிணிக்குங், கன்னியாருடன் புணருந் தோனச் சொல்லி டுலுத்தீநாள்

வாடி னுண் மலர்த் திருமுகங் கருதினாள் வருந்தி, யூழாழாவ னாட
லை யணர்த்தி ரு னுணர்ந்து, கூடினா ரவிருவருங் கலவியிற் புனிக் துத்
தோடொர் தமையறி கலா ரிராப் பகல் சிதிலும். ... (நாட)

உருகி யிப்பாடி முயங்கு நா ளினி லவ ரொரப் பாண், முருகலரித் தி
ரு மடந்தையே யுளது புண் முலைபா, பிரு மருப்பி லொளிந் து
பதஞ்சைறயிழந்து, மருளிசைக்கொ டித்வழ்ந்தனா டர் டிசைவனனி.

இந்த வண் டொரு கால முன் போல முன்னிருந்த, தந்தீனத் தனி
லையுமே வுரை யென நவின்ரு, னீந்த வாச கம் பரி வுண ர்த்திய
செண் வயர்ந்தா, டந்தை பா லவன் குறிப்பைபு முணர்த்தினு டனித்து

மக ளுரைத்த சொல் விட்த்தினுன் மயங்கிய மன்ன, னிகவி னுனை
யா னிறுத்துவன் வருந்தனீ யென்று, னிக ரிகா துல் களிப்பவ னல்
லனே நிருபன், பகரில் யானு மங்கவனுடன் செ ல்லது பரிவால்.

போக மன்னனும் வளவனை யழைத்து நின் புவிக்கு, தாக வல்லி
புஞ்செந்தெனுந் தருகுபோதானை, யெருகென்று கன்மலையி டைப்பு
குத்தன் னிப்பான், மோக வல்லி சூராதவந் திருளிலே மொழிவார்.

அரிய லிங்கமொன்றெந்தைபாலருச்சுமங்கதனைப், பரவி யீரொரு
பாரையுமுடி யின்மேற்பரித்தான், புரவலன்றையிற் றது கொண்டுண்
பதுபுகுந்தாந், பெரியவின்பமுல் சித்தியுமுத்தியும்பெற்றாம். (நாட)

என்னுசுறி னுண் மந்தை நான் டென டென டென டென டென டென
(யு)

அறுசீர்க்கழிநெழுவ டயாசிரியவிருந்தம்

அண்ண விருதா ளாஞ்சகலையைத் தீனமுந் சொமுத னறுதயாநி;
பண்ணியடிசு வயிற் றிழிவ தல்லாற் புனனுங் பருகியிடா; ணண்ணாநி
யுதி தவறாது நடத்தி வரு மந் தாள களிமே; வண்ண வயிற் று சிலை பி
யினங் குடுபயம் பிறை போல வளர்ந் தகுவே. (மருகா)

சுருப்ப முதிர்ந்து தவறாதே காலா னடதது கயிலையெனும்; பெ
ருப்பின் கொழுநி னடி தொழுவா னொருநா ணடதது போய் பெ
ழுது; நெருப்பின் குழவி யெனும் பரலா ளின; சா னயாந்து நெடி
யுயிர்த்தாள்; விருப்பம் பெருகுஞ் சேடியார் னண டனை; பரலா ளின
விசு தியையே. (மருகா)

அண்ணர்க்கிணிகப் படி கனிக நடந்தாளஞ்சா டடியாளவு, பிலி யா
யாந்து மூச்சு சிறிது விழுந்தா ளபமேகா டென் ளிடையிலும்; மரு
வெளித்த கிணிகையினு மேறாநும்பி மட ளபுகுநா; ளி ளினாந் த
யிலா நு சிய லாலயி லென புனனு மென்றோ. (மருகா)

ஓரணிரத மவள் பிடித்தது தீனமு நெழி பெருங் விற்றாள்; சாரம
விவா வன மெனவே தாராகிரகஞ் சமைத்தாந்; ஓரவாழ்வுச் செங்
பாப மிறைந்தார் சொரிந்தா ரிமசலதல; லாசவடங் ளவளித்தாந்
படுதார் கழுநீரணிதழே... .. (மருகா)

அயாந்து மடபு லத் வருந்துதல் சண் டடியாந் ளிப்பவரு கடலு
ஞ்; சயப புவடிவா யவளெறி ரோயிருந்தானதது சங்கரணை; வயந்தம
ய்வே சந்பரப் பு மலலாச சொந்தா னானவர்கள்; விபந்து பணிந
து வலப்புறிந்து மீண்டாண் மனைசுரு ரீமன் சொடியே. ... (மருகா)

சூர்வருகண செயித்தூச் சூலிக்கிழித் துஞ் சூலிதன்க; காடங்கலும்
கோ புரமு மணியாலயமு மமைப்பித்துத்; தேருஞ் சிறப்புந் திருநா
லு மகபுசெயுஞ் செயித்தான; வீர விவத் முனபோல நடத்தி வந்
தா னெமல் கொடியே. (மருகா)

சூர்வா குழவி தீனயனுந்தன் சூர்வன் னினுமெண் மடங்காய்ச்
சாரமுந் தமையினு லற நெறியாந் சிவநுத்தெளிவாந் நைகம் நெற
முனரும்பெயரா னமுடிவாக் தாந்பத தாரு முடிமனனா; பூர்வரு
சா மக முடித்து மகவா னுலகம் புக்கனோ. (மருகா)

சூரவாதித்தச்சருக்கமுந் திறு.

சூசருக்கம் [சூஇ] திருவிருத்தம். (மருகா) 8

உ லை ற யு ர ழி த் த ச ரு க் க ம்

(க லி வி ரு த த ம்)

ஐம்பதாந் தலை முதற யதனிலே யொரு; வன்பராந்தகனெனு ம்
ன்னன்னே ிந்ருன்; 'தின்குலாமலிமுடி மன்னர்மேனியித்; பன்பு
லாணிணமழைபொழியும்வேலிநான். ... (ச)

புல்கீரிருபுயத்தினுக் கமைநீர் பாவ் ரீர்ப்; புவனமாசேவியோடு க
ட்போற்றினு; னிலவிலையிருக்கமுனிமடபுமா முனி; சிலனதுபணிவி
டைசெய்யவந்தனம். ... (உ)

புராந்தகந் கவனல ரொடு கும் பாரீகரி; பராந்தகந் கணிமலர்
பறிகுவந்தொரு; பிராந்தகன் மலரொமெடுத்தப்பெய்துகொண்
டராந்தகழீவேலினறக்கணியநல்லிடுன். ... (ங)

அம்மலாமன்றலுக்கரசியித்தனன்; செம்மறல்முடிக்கணியநல் பெ
ண்ணையலே; யிம்மலர் துனத்தருஞ்சென்று கூறினான்; மெட்மலர் வணி
க்னும்கிடையெகொண்டேகினான். ... (ச)

மாணியிற்றுயிலிற் றனன் வனத்தில் வந்தினங் காலை யிற் புது மலர் கவ
ர்ந்து போயினு; னுலயத்தினுக் கவை யளிக்கு மாமுனி சோலையிற்
புகுந்தலாத்தொகையத்தேடினான். ... (ஞ)

இங்கிலைவகண்டலேனெம்மையூர்பவரீ; சங்கரன்முடிச் சைச்சா தீ
தினாரசனோ; வங்கதையறிவதற்காகவவ்விவடீ; கொங்கிழை சிலமலர்
கொண்டுபோயினான். ... (கா)

தானணிந்திடும லரசு நிச்சங்கரன்; மேனியிழ்க்கண்டலெனநுதுவிட்டி
னான்; காணகபதுமலர்குளைய சகாவலன்; தேனடிப்புனைந் துதன் தேவிக்
கீர்தனன். ... (கி)

அவ்வலர்பரிந்திவனனிக் கும்போதினின்; மொவலுந்திறையிடுமுறு
வன்மர்தரா; ளியவலர்சிலன் தனக்கினிமையாதலாந்; சைவலவோதுயிற்
றரிக்கவஞ்சினான். ... (கி)

காவலர்காவலுந் புதிழக்கைதெய்; வலர்வாணிபுறுதவம்போதினில் யா
வரிவ்வனமெலெய்திஞ்ஞான; மாவனத்திலி முனிமறைந்திந் தினன்.

பத்திர ஸாற்றெனப் படைத்த போதனைக், குத்திர வா ணியன் கொ
ய்பு மெல்லையிற், கைத் தலம் பிடித்தவன் கழுத்திலே தனதுத்திரிய
நீதினைச்சுருக்கியுத்தினான்.... (ய)

முன்பிடித் தீர்த்திமி முனியைத் தள்ளியே, வன்புடைக் கய வ னுமி
வ லிதினெ ய்தினான், பின்பிடித் தன னிவன் பின்னு முன்னுமா ய், வ
ன்புடைக்காவலன் மனையி னண்ணினான். (யக)

ஆயிரத் தம முறையரசு வெ ல்றனன், வாயிலைப் புரப்பவர் வ ர
லெல் றனர், தாய னே ரத்தண னெறியிற் றேன்றியே, கோயி லுண்
முனிவனைக் கொண்ப்போயினான். (யஉ)

க லி நி லை த் து னை

மேனனர் மன்னனு மெதிர் கொழிமுனிவனை வ ணங்கிப், டொன்னு
லாவு நல்லாசனங் கொ டுத்தெதிர் புக்லவர், னென்னபுண்ணியஞ் செய்
தன னீவ ரவென்ற, னன்னைபோ லுவாயெவர்க்குநீபுகலிடமன்றே.

க லி வி ரு த் த ம்

பாதலத்தினும்புதல்கொணர்ந் துபல்பகல், பூதலத்தினிற் புனல்பொ
ழித்து பொ ங்கரிற், கோதறவளர்த்தலர்கொ ய்துதா ர் செய்து, நா த
னுக் கணிசுவே னுள நானுமே. (யச)

அப்புதல் வனத்திடை யளிகள் செல்லினுந், தப்பிதலரிதுமற்றெவ்
ருஞ்சார்கிலார், மெய்ப்புது மலரிவன் கொய்து மேலினு, னிப்புலைய
னைத்தடிந் துமிகவென் றனன். (யரு)

ஆடரவ ணிபவற் கலங்கல் பெய்துமிங், கூடையை யரசவா பறித்
துக் கோடலு, மேடவிந் தொடையெ றி பத்தொ ள்பவ, கோடிவெ
ங்கரிழிசை மழுவை யோச்சினார். ... (யக)

விழ்ந்ததுகடகரி களிந்துவே ந்தனுஞ், குழ்ந்திதுகொடுத்திதுய
க்கென்றேனையும், போழ்ந்திடுகெனச்சொலிப்புனையுமாமுடி, தாழ்ந்
தனைனுபெருந்தருமமானதே. (யஉ)

பழுதெனத் தள்ளிய மலரைப் பண்டொ ரு முழு மதிமுகத்தினு
ளெடுத்தி மோந்தனை, செழுமலர்தொழிப்பவர் கண்கென்றவர், கு
ழலினைப் பிடித்துமென் குமிழைக்கொய்தனர். (யஅ)

மங்கைதன்கணவருமரசன்வந்திவ, ளங்கைமுன்பற்றியதலலாபா த
லாந், செங்கையைத்தடிந்திவ ள் வினையை த்தீர்க்கென, வெங்கணு ம
வன்புகழிசைக்கவிலையோ. (யக)

புழுச்சுமை மலக்குவை புலவுநாறிய, வழுக்குடலீரல்சுவழியுஞ்செ
(யக)

(ரும) உ ளை ர ங் ர ஸ்ரி த் த ச ரு க் க ம்

ய்யக, முழுக்குடலுதிர்நீர்முனையின்பொதி, யழுக்குடலதைப்பொ
ருளாகவெண்ணுமோ..... (உய)

உருநரிக்கணங்களுக்குதவுமொண்பொருள், கழுதினுக் குணவுக
ட்டியகளுநிசியநீ, தழவினுக்கிந்தனமா னசட்டக, மெழிலுறப்பினையி
னுமிருப்பதல்லவே. ... (உக)

நரம்புடனெலும்பு தோ னட்டபுன்குடில், வரம்பறுநிணிபொ
பெரித்தவா ன் கலந், திரங்குத னனா யிடர்புதைத்தகிற்றறைகீ, ஞா
ம்படைபொய்நிறநிலை கொற்றவேந்தனே. ... (உஉ)

க ளி நி லை த் து ளை

கடிகொணிலுண்மணியெனக்கரும்புமுக்கலந்து, பொடிகொணித்
திலமாலைப்பொற்றவளவிர்பொருந்தி, வடிகொண்மா வெணவவெக்து
ளேவருந்தி மெயிரிக்கோ, முடிகொள்கங்கையாணியிரும்பியமலரைநீமு

கொ ச் ச க க் க லி ப் ப ர [டிப்பாய்.

எட்டகவுடனிலல்லா ரிவ்வுடலிவ்வாறிருந்தாற், பெட்டறுவாற்பே
தைமுதற்மேரிளம்பெண்ணீருக, வுட்டறம்பா வைத்தா லுக்கிர்ப்பருந்
து ம்வாபசமு, முட்டமுருங்கல்பாணம்பண்ணமு யன்றிமே. (உச)

பெளவநிகர்கா லன்பறித்துயிரிகொண்டேகிது, விவ்வுடலறித்த
னப்பு மெத்தைபின் மேலெய்தியெரி, கெளவும் பொழுது சுநிநா நி
க்காட்டிமென்றிச், செவ்வநீதிமாலைமணங்காட்டிமோ தேர்வேந்தே,

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

சுண்டகத்தையிலநீயிமிசலந்தழைப்பவாட்டி, பொண்புகைகொதித்
துநாவிமெழுதித்தாதுறுத்துமோதி, வெண்புகைநிறத்துமாயித்துவெ
ண்டலையானடிபாது, நண்புகைவிடாமலித்தநுமலரணிசுவாயோ.

ஷெ டே வறு.

மின்போ லழியும் வுயிற்றுகை வடிவா யழியுமெப்பருவாய், முண்
போலழியும் பிறந்தழிபு மடவாருடனே முயங்கிபதன், பின்போயழி
பு நடைத்தழிபு ம்பேப்போந் திரிந்து பெயர்ந்தழிபும், பொன்போல்
வளர்த்து மிவ்வுடல நிலையாதழிந்துபோய் விடுமே. ... (உஎ)

க ளி வி ரு த் த ம்

சிவனிறை யிகழ்ந்தொரு கதையைச்செய்தபேர், சுவம்பரிபொழு
தவீச்சையைநாடியே, யுவந்துவந்திருந்தியககுமோரியுதி, சுவந்த
துகசந்தருவருநிலக்காலுமே. ... (உஅ)

சிவனதுதிர்விபஞ்சிதிதுகொண்டவர், நவவிதம்பரிமெழுந்த குநண

ணுவா, ரவன் வெங் குழிகளிற் கிருமியாகுவார், குவலயந்தினிலொரும்கா
டிச் சண்டமே. (௨௯)

மெய்ச்சுகிங்குந் துவன்படையி ல்வெம்புவார், செக்கிடையலாகுவா
ரழவிந் தீகுவார், துக்கமும் பிணியுமா ம்ச்சுழல்வர்கு கரங், குக்குடமாநீ
வர்கோடிச் சண்டமே, (௩௦)

மர்னியதிலம்பதிமகமையென்பதுந், தாலியந் தனமணிதானமென்
பது, மெனினரோயினுள் விதித்தபண்டமு, மாணாய்கொடியி ளுனை
ந் துசெய்ததும். (௩௧)

தண்டமுன் கொடுத்திடுதாருமாரமு, முண்டகமுதித்தது மந்துமு
ள்ளவு, மெண்டருகோயிலின்பறம்பி லெய்திய, வண்டனிதொடையது
ங்கொளார் தன்மாட்சியோர். (௩௨)

அல்லலையுடையவரமு தகண்ணினீர், செவ்வமன்னவர்கெட தீதேய்க்
கும்வா ளொனஞ்ச, சொல்லியமொழிசெவித்துந் துள்ளேபுக, வில்லையோ
வுடற்பயலிழந் தமன்னனே. (௩௩)

வாலியம்பெருநிலக்கிழமை மாண்டொருண், மேலநிலிலா மையி
லொன்றுமேவினாஞ்சீலமுந் குடிமைபுஞ்சுதைபுமாலிலை, நாலுமுள்
ளவர்கெயனவிலெவண்டுமோ. (௩௪)

விழிநெரிந் திருக்கவுந்ருடுமேவுவர், மொழிநெரிந் திருக்கவுமுந்
ராகுவார், பொழிமதுவன்தியுமயக்கம்புணுவ, ரழிந்ருகாலமா மரசர்
வண்ணமே. (௩௫)

துன்புகழ்ப்படைப்பது ம்பகையைத்தேப்ப்பது, மண்புரந்தளிப்பது
மன்னர்பேரணி, வெண்கலமுகதல்கவரிவீசுதல், புண்களு ம்படைத்தி
டும்புணலுமாடுமே. (௩௬)

அறுசீர்க் கழிநெடி லடியாசிரிய விருத்தம்

அந்தணரருளைச்சாராரும்பயமதுக் குஞ்சே தா, மந்திரமறப்பர்
துளோராதலான்மகமுண்டாகா, விந்திரன்முதலாவுள் ளவிலையவரவி
பூண்கொள்ளார், கந்தரஞ்சிறிது நல்காகாவலன் கொடுமையாலே. (௩௭)

இன்புடையறங்கணல் லோரினாயவ ர்குந் தவ ராகத், தன்பெருங்
கிண்குள்சுந் தமந்திரத்தலைவரா க, மன் பதை உணிகளா கத்தர் னைகண்
மணிவிழாக், வ ண்பெலா ம்வடிவ மா கவரசுமேல்வ ளருமலிந்ரு.

உ லி நி லை த் து னை

தெருண்டித்தனைமன்னவனீ துநூறிலையி, னுருண்டிதேரினென்ன
னுமவிழிகருண்டிலகின், மருண்டிமன்னனும்விழியொளிமறைத்திடி.

ன்மற்றை, யிரண்டுகண்ணினும்பயனிலையாகுமேயென்றான். (சு௬)

சுழ்புமங்கையரிதறையெனும்வரம்பினைக்கடந்தால், வெற்புநங்கிடவானகம்புலியின்மேல்விழுந்தா, லற்புமனைவன்செய்யடிகோல்வனைத்தடுமாறு, லுற்பலஞ்செறிமாலையாய்விலக்குவாருண்டோ..... (சு௭)

வேலியானதுபயிரினை நுகர்ந்திட விழைந்தாந், காலனாருலகுயிரொலங்கவர்ந்திடக்கனன்றா, லாமன்னையர்புதல்வருந் கருத்துவராளுல், வேல்வேலையைக்கடக்கிலார்விலக்குவார்வேந்தே. (சு௮)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாகிரிய விருத்தம்

சிலையின் பிளவுநிலப்பிளவுமணலின் பிளவுஞ்சிறத்தபுனந், றலையின்பிளவுமெனநாண்குவகையாம்பெருளிதனையுடையோர்; தொலையினாகம்புலிவிவங்குநரராய்ப்பிறந்துதாயருழப்பார்; மலையுந்தகநிழலுடனேமலையுங்கனிற்றுமன்னவனே. (சு௯)

சுலிநிலைந் துறை

சொல்லுகின்றவன் றனையிறை தகுதியிற் றொழுது; நல்ல வாசகம்போலவேநகைமொழிநவிற்றி; யல்லில்வேறலர்பறித்தவன் றனையெதிராக்கி; யில்லையோவலர்பறித்தயோருளுடையென்றான். (சு௧௦)

பூவளிப்பவனுளாசெய்வானிவர்மொழிபொய்யே; காலவென்னிருவிழியிறற்கனவிவங்காணேன்; யாவரிப்படிசெய்துபோனார்களோவென்று; நடிவழந்தகடமொழிந்தணைரசனுநவிலவான். (சு௧௧)

அழிவுகாலமதாகையாலொழிப்பவனைப்; பொழிலிலேபுகாதகற்று வோம்போமெனப்புகன்றான்; வழுவிலாமுனிமன்னோதக்கனார்க்கடிபோந்; புழுதியாழமுய்மகமுமென்றுளாசெய்துபோனான். (சு௧௨)

செற்றமாகவேயிப்படிமொழிகுலுஞ்சினத்திட்; டிற்றமன்னவன்வனத்திலேயொருமலரின்றி; நித்தநித்தநிகொண்டிலாவென்றனனிருபன்; கொற்றவேந்தனைப்பணிந்துவாணிபன்விடைகொண்டான். (சு௧௩)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாகிரிய விருத்தம்.

முடித்திடுமரசர்க்கோர்நாண்முடியாதபழியுண்டாக, வெடித்தபோதெல்லாமென்றாழ்வெடியாதபோதின்கொய்தா; நெடுத்தெசுவந்திப்போதினெதிர்ப்பிழலாமென்னக்; கடித்தகழிவிகம்பிற்றாராகணங்களுமறைந்தவனேந். (சு௧௪)

குரவனமுனிக்குநாமுன்கொடுத்தெசுவந்திநாட்போ; தரசனாற்கவரப்பட்டதெனநினைந்தரவேந்தன்; வரவிடுகனகச்செந்தாமரைப்பிழலுடையோலே, யிரவினையகற்றிக்கீழ்பாலிரவியுமுதயஞ்செய்தான்.

கலிநிலைத்துறை

வண்ணிணைமுனெடுத்திசெவ்வந்திநாண்மலரைச், கொண்டுமாரூனி
காணவேவணிகனுங்கொடுத்தான், கண்ணிறெஞ்சுநொத்திறைவரசந்திதி
யிலேகலுத்தந்தான், பண்ணிமாரணையெரித்தவனவனுடன் பகர்வார். (௪௬)

அஞ்சலஞ்சனிமுனிவனையவனைநாமழிப்போ, நஞ்சுமயினைவன்ற
னதுறையுரிலேநண்ணி, மஞ்சலாயிடமாளிகைமறுகெலாமருவி, யி
ஞ்சுருமுமிந்தகொழுதினத்திலேயிறக்கும். (௫௦)

அரணுஞ்சனைபுரிசுவோரடியரைப்பணிவோர், குரவரிசொற்படி
யொழுதுவோரிசந்ததுகொடுப்போர், நரைமுதிர்ச்சியோரருமறைசி
வாகமநவிலிவோர், திருவுடைப்பணிபுரிசுவோரருமகஞ்செய்வோர்.

துன்றுகற்பிஞாயாவருங்கேளுமின்சொல்லே, னின்றிநொட்டெ
ழுதினத்திலிடப்பதியிறந்தேகு, மன்றிலுற்றவராணையாந்சொரியுமண்
மாரி, யன்றிடுக்கதிவாகியவேந்தனுமழிவான். (௫௨)

சுற்றமோடவன்ருணையுங்கயவருந்தொலைவா, ரிற்றைநாளினுசிவனு
பதேசமென்றேவர்க்குஞ்சொற்றுவாவெனவுரைசெய்தார்முனிவனுந்
தொழுது, மற்றைநாளுறையுரிலேயுரைத்தனன்மறுகில். (௫௩)

தூயரானவரக்தணமேசெலத்துணிந்தார், தீயரானவரசங்கதியாழ
யிற்செறிந்தார், தாயராமெனவருள்செயுஞ்சிராமலைத்தலைவர், வாயு
வோடெழுமுக்கிலையும்வரவழைத்தனாட்பார். (௫௪)

சந்தநான்மறைமுனிவனையிசுத்தந்தவன்றருஞ்செவ், வந்திநாண்ம
லர்த்தொடையலும்பனைத்திடுமன்னன், பந்தமூகியகளைகளோடழிந்
திடப்புகியும், வித்தமாமெனமறைத்திடுமெனச்சொலிவிடுத்தார். ()

தாமுமந்நகர்க்கெதிர்முகமாகிமுற்றலத்துக், கேமமாகுவெபுறங்கொ
டுத்திருந் தனரிப்பான், மாமுகிந்தனமிடித்ததிர்ந்தெழுந்தாமண்ம
ழையைத், தீமுகங்களாலிறைத்தனபுன்லையுஞ்சிதறி. (௫௬)

சண்டமாருதஞ்சுழன்றுறையுரொஞ்சலிடா, வெண்டிசாமுசந்தி
ரித்திடவொன்றிலொன்றெடுத்தாக், கொண்டுகீழ்விழுவெறித்தனபல
பலகுலையாய், மண்டிரண்டனமலைபெறுங்குழலிகண்மாவு. (௫௭)

கூற்றமன்னவன்றிவினை வினைத்திடுங்கோழி, கீற்றடைந்துபல்குழிக
ளாயுயர்ந்ததுகழக்கிந், காற்றுவந்தனன்கரங்குளாங்கீழ்நிலங்களைய,
வேற்றுமண்களைச்சொரிந்தனபோன்றனமேகம். (௫௮)

மாடமாளிகைமறைந்தனமறைந்தனமணித்தே, ராடரங்கெலாம்
புதைந்தனபுதைந்தனவகங்கள், கூடகோபுரங்கரந்தனகரந்தனஞாங்

‘கன, மேயிப்பட்டன்காவுடனுவணவீதி. (௫௯)

அந்நிகமாமுனியுரைத் தலையசங்கதியாடி, யிந்தவாருயிரிழந்தன
மெனக்கரைந்துவார், தந்தைதாடருக்கிரங்குவார்களுடவார்தளர்வா
‘, மைந்தரானவர்க்குருஞ்வாராயினர்மாக்கள். (௬௦)

மலைதனக்கிடுகுடையெனக்ருழவிபாசம்மறைப்பார், தழைசெவி
ப்புகி முக மதமருப்பிணைத்தநீர், பழையபரப் பியவாயிடைச் சிலர்
சிலர்புகுவா, ரழலின்றதநிடுபுபலினைக் கஞ்சுவா ரானார். (௬௧)

ஒருவருக்கிடையொருவர்வந்தொளித்தொளித்தொதுங்கிப், பரிவ
ருத்தனைபண்ணிமலவொன்பயிலவார், வெருவியக்கணநிலவறைசெ
யசுகிலர்வினாவார், புரமெரித்திடுமொழுதிலவண்ணாப்போன்றார். (

பாவிமலின்வன்மலின்வார்பிறையாபாத்துத், தேவிதன னுடன்ப
ரியில் மேற்குட திசைச் சென்றான், மேவுமலவ்விடந் தன்னினுமலை ம
ழைவிழுந்த, வாவிக்கொண்டவன்வடதிசைக்காவிரியடைந்தான். (௬௩)

சென்னியவ்விடைத்திரும்பவு மவன்பெருந்தேவி, தன்னதாடிபகரு
ப்பெய்முதிர்த்திடுந்தளவார், பாவினியாத்திலைவிழுந்தனள்புல
யரிப்புவைய, நென்னுடன்னவன் நிரும்பிவந்தவளையுமெடாமல். (௬௪)

‘உயிர் பிழைத்திடி லேதுவிந் தேனு முண்டபாமென், செயிரிழைத்
தசொற்படியவன்வினா வுடன் சென்ற, னயிர் கொழித்திடு காவிரிக்
கடைபகுமளவிந், நயர்புடைத்துநெ ந்தவெருமீம் வீழ்ந்தது துரகம். (

மாவுமனனடைமறைத்தி ப்பொழிந்தமணமாரி, காவினி ந்றகண்
மலொலாம்பறித்துமுன்வந்த, பாவியென்றவன்விருப்பமானது
கெடும்படித்ருப்பிவினன்மறைத்திடுவதுபோன்றனபுலகார். (௬௬)

பிலாருமடித்தவாருனியிடுயிர்மகழபெய்த, தறையிலித்தனையா
யிரத்தலமெனவறியு, முறைகரிட்டனபோன்றிருந்தனவுறையுந்; ரு
றையறத்திசைதிசைபெலாநிறைந்த ம் குலவகார். (௬௭)

‘கணவன்முட்பெருமழைமொழிநிழிங்கடவுண்; மண்ணிடுன்ம
ழைப்பாழிநிழிடுகிலினைமாற்றிப்; புண்ணியருசெயாவளவஹாழித்
ததுபோனும்; விண்ணிலேகுமென் னுரைத்தனன்மறைத்தனமேகம். (

க ளி வி ரு த் த ம்

வன்னிவண்ணர்மலரைமுடித்திடுந்; சென்னிப்பட்டிறமுரை செய்தன
ம்; பொன்னியாறுபுகுந்தீடாமுழிய, கன்னிமாதுக்கையைவிளம்பு

க ளி நி லை த் து லை

[வாம்

மேனிறைந்தெழ வுருந்தியமடனலிடைவீழ்நதுந்; னுனிறைந்து

கொண்டிருப்பதுபுணர்ச்சியுடையதாயிற்று; மானி உயர்ந்திருக்கையவர்களுடையருவருவானே. தானிறதவல்லொருகினைனனுகினைட்டதே. (ருந்)

கையிலேபருந்தவம்புரிபவனருட்கண்ணன்; பிரமமாத்தியென்கூட வளருவத்தினுமெபரியோ; னரிவையவ்வின்னவருவகண்டெய்தித்தனனவடன்; உருமருந்தயரகற்றித்தனவையிலேதேற்றி. (ருந்)

தந்தையானதைச்சமுந்தனாசியுந்தவியாவா; யெந்தவொவனமே விபுன்னுமம்பாத்தனரு; னந்தினுளனையன்னையேயத்தெயருளே பெந்தையேயுனககடைக்கலைமடசுகல்மென்றார். (ருந்)

துரிசுராமலயிற் றயவாதிருவாஞ்சிறத்திபுரவலன்னுயிர்த்தேவியா னுபுவன்மாநேவி; சொரியுமன்னமழக்கச்சமாய்மனு நுலத்தொலைத்தொ ளை; குரகத்தினைபுனத்தினனென்னயுங்கொணமி. (ருந்)

அச்சமாய்விழுந்ததந்திலேமிதந்துளைய வடந்தேன்; கச்சுவார்கழல ரசனெவ்வியத்தினேகாணே; மெனச்சமானதுவென்மிமிக்குவத்தினு க்கொன்று; பிச்சியாகியுயிர்த்துமந்திருந்தனனாபி ருத்தன. (ருந்)

ஐயவென்றமுனாத்தனளந்தனனவளைப்; பையவெவொடுசென்று பொய்ப்புகுந்தனன்பதியின; மையிலதற்புடமடவையியோடுநாத்தன னவனத்திற்; மையலவந்ததுமவளதுபெருமைபுத்தகலம். (ருந்)

க வி விரு த்த ம்

கருப்பமானதுநிறைகமலச்சீரைய-விருப்பம்மாடவளர்த்தவாண்மீ காபோலவே யருப்பமுங்குறைவிலாத்மீரத்தனபுன-ருப்பமுநிகர்ம ணித்தாமமாமி ரக. (ருந்)

சந்தனமிமசலம் பரிதந்தன்மலர்- கந்துகமம்மீனகழங்குபைங்கி றிசுந்திரவோதிமந்தோழிமார்களுந், தந்தனனவளதுதளர்ச்சிநீங்கவே இன்புடனிப்படியிருக்களுநா ரிலே- யொலபுனநிவகளுநிறைந்த

தொர்ரிபுழ- தன்புடமருத்துவததலைமை. டாத்தொ- யன்புடனமை த்தனனகன்றிடா மலே. (ருந்)

புரணகருப்பமாய்ப்பொறையுயிர்த்திடுஞ்சீரியதினத்திலோர்முனி வன்சேர்ந்தன - னேர்ப்புங்குணமுமயோகமுஞ்செறி- வாரமுநன் னையாய்வருதலைகண்டனன். ... (ருந்)

துரிபவனப்பெருந்தேவியேயின- மொருகழகையின்பொறையுயிர் த்திடாதுகொள் பெருதலமெனச்சொலிப்பையர்த்துபோ யினு; னரி வையுருசுமனமேலா எதிர்தனன். (ருந்)

முற்றித்தமுனிசொலுமுகுர்த்தந்தன்னிலே; பெற்றனன்குழலியைப்

பிறையையே நொன: நிதீதமும்வளர்ந்தது நித்யுஞ்சாதக-முந்நிடுநீனச்சி
 னிலோலைதீட்டிஞர்..... (அக)

ஈ ண்ணிதவ்ருயுடனிருந்தகோமக, ண்ணொருநாந்ருசென்றழகண்
 னிறிஞன்; தூண்டிய பெருப்டகழ்ச்சோழமண்டலங்; காண்டகவெங்
 கணுங்கானமான்னதே. (அஉ)

அன்படைசசாரமாமுனியுமதீசலந; தன்பொருட்டாகவேய் தந்த
 தன்மையால்; வன்படைககாவலம்மா ிறிகசுழா; மின்பமுற்றுறையு
 மவ்விடத்திலெய்தின. (அங)

தொல்லையன் மச்சகே சோழமண்டலம்; டுல்லிதாயிப்படிப்போதனி
 றியோ; வல்லியமுயர்த்தவம்மரபு, பெருந்திரே; ரிலையோசேராமி
 னென்றுகுகிறான். (அச)

அமைச்சருந்ருவுளமாகிலேனே, புமக்சிதை உருவின லுலகமே
 னைபுரு சுமக்சுரவல்லொருவனைசசோழன்ருன்றலை; யிசுமகசுமு
 ன்கொணருவோமென்றுகுகிறான். (அரு)

காவலன்காவிரிகடக்குங்காலையிற்; நேவியும்புனலின ிழிந்துதீர
 முந்; ருவியோடிருந்தனளறிமினென்றன்ன; டாகுருபுகழமுனியிரு
 கல்கயெய்தினான். (அசு)

சட்பதங்குடைமதத்திறுகண்யானையைக்; கட்படம் டுந்ருதுணைக
 ளாயினெடுகனக; கொட்புறவிடினதுகொணருமெலறுதம்; முட்கல
 ந்தமைச்சர்களுடருபித்தேகினார். (அன)

முனிவனுக்கிலவெயலாமொழிசுவாமெனத்; துணைவொடுஞ்சென்று
 தங்கருத்தைதச்சொல்லின; ரனைவருமுயலுமெனறருளினானவர்; உனைக
 ளிற்றினைவிழிகட்டியேவினார். (அஅ)

அரசுபநடநதுலகனைத்துந்தேடியே; சராமொருசாவிரிக்ஞாயி
 நீசன்பக, டருமலிந்ருநீலமருங்கிற்சென்றப; த்ருமகன்சைததீசன
 னசுந்நிலவ்விடை. (அக)

சிறுமகாருடனவன்சினுத்க்ருஞ்சிந்நிலிவ்; மறுவறுசடகரிவததுமு
 ன்டணிந்; த்றைமகன்றனைக்கரத்திதெரிக்கலுற்றது; குறுமகார்னைவரு
 மிரிந்துகவினார். (அஃ)

தாயுடையடபதுநின் தனையன் தன்னைவந்; தாயிருங்களி நெடுத்த
 சைத்ததென்றனர்; வாயினிலைந்ருகையிறிநிலிவைத்தவ; டுபுவந்த
 ணனுட ன்ருமுதுசொல்லினார். (அஃ)

அந்தணனவ்விடையுணர்மிலையிற்; நந்தியுந்ருசிக்ருஞ்சலிதீது

நின்றது; சிந்தையினுணர்ந்திறைதேவியேகரி - யிந்தனமவன்பதத்
தெழுதுகென்றனன். (௯௨)

கிரிசன்பதத்தினிற் கிரியினுச்சிபி, னேறியகதினொவெயித்தொண்கரி
னியிமத்தக் மிசையிற்றோய்நினான் - நேறினாச்சுவர் செயலெய்து
தேவியே. (௯௩)

திருநலமறையவர்மலரைச்சிந்தினு - ரருமறையர் நண்புகி கடறினு
ருகிக்கோயிதேயிருந்தவுள்ளடி-யிருகிக்கோயிடுமெனிருசகவுற்றதே.

உன்னதமதகரியுவந்துசென்றருண்-மன்னியபிரிகிராமலெக்கொழுந்
தொர்-சந்திதிமுன்னராதரிக்கவைத்தது-சென்னிசெயின்னியின்புடி
லயச்சேர்த்தினுர். (௯௪)

மந்திரகவிழவருங்கிணையின்மாந்தருந்-தந்திரத்தலைவருந் தாண்டமாக்க
கருந்-சந்திரத்தலைவருமுறுதிசுன்றமும்-வந்தூண்வலெந் தனவாரி
மேலலவே. (௯௫)

காமச்சிலையிவன்கரிகாஸ்சோழமெனன்-றழைத்தனர்கடமைபுமாறி
லொய்நுகொண்-டொழித்தனன் றுயொலாமுலகம்பாபையும-பிழை
த்தனபகைமையுபினியுமற்றவே. (௯௬)

கடலெனுங்காவிரிக்கரையுங்கட்டமுயி-செடிபடுதன் கரைச்சிவா
லயங்க ளும்-வடகராவாய்த்தலைவயலுமாக்கினான்-படவரவின்முடிப்
பாரநீக்கினான். (௯௭)

சேரனுஞ்செழியனுந்திறையளத்திட - வீரனிப்பாடிபடிபுரக்கீழ்
வேலையிற்-சாரனெண்டவன்புரிதவத்தினுண்மதிந்-தாரணந்தொழும
வனருளிநெய்தினுய். (௯௮)

வரமுனிவணங்கினுன்வரங்கல்யாவையுந்-தருகுமுறையெனச்சார
ன்குறுவா-னருமலர்நிருமதியாறணிந்தவா-பரகதிபெறவ்ருள்பாலியெ
ன்றனன். (௯௯)

இக்கதைவிரும்பினோவர்களுங்கதி-புக்குறையவுய்வரம்பொழிச
வென்றனன்-றக்கென்றருண்மிகுசாரமாமுயி-க-கக்கணஞ்சிவபதம
ருளிப்போயினான். (௧௦௦)

முனிவனைவகுத்தினுர்முனிவரயாவரும்-புனிதனதுணையுட்புகழுமெந்
ததயே-யினியொருகதையுபியப்புகென்றனர் - கலியெழுதியிர்
தொடுங்கலத்துகறுவான். (௧௦௧)

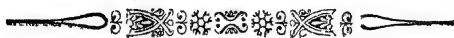
உரைபுரழித்தசருக்கமுந்நிஹு.

ஆசருக்கம் [யது] சிருவிருத்தம். (சாசுயை)

(யது)

தாயானசருக்கம்

அனுசீர்க்கழிநெழலடி யாசிரியவிருத்தம்

தோனாநெருங்கியார்நீதிடையாற்சுடக்கவரிதாய்ப்பகிரண்டுகோ
ளமளவுங் துழிமுலையாநீறுருமெனியிற்செய்குந்குமமும்,வேளைமுனிந்
தெருநெய்க்கீதா மணத்தென்குநுநு மெல்லோதிப்பாளைமனமும்பரி
மளிகீதும் மீகாவிரிபூய்ப்புணமே..... (க)

தசு மீசாதிமமுநீதாநு நடைபார் நடனாபுதமு னடைந்தோலாத்,
தைச்சோடையிலேகழுநீநஞ்செந்தாமடையுந்தவம்பரிபு, மைச்சோ
லையிலே ஷிளையாட்குதுமிட்டேமந் நிரும்பி வள்ளைசெறி, பச்சோலையி
லேமைமெழுதுப்புகாவிநிபயும்புணமே. (உ)

கவிநிலைத் துறை

மாவிரிக்கும்புபாழில்கள்கலைமதனாகளும்வையப்பரியும்.புவிநிகரு
நெய்க்குணையுமொழியாதளிக்கும்பொன்னகரங்,காவிரிகடுவடபாலா
ய்மகராலபத்தியகூறாயதுவாரிப்பாவிரிககும்பகற்படைத்தபதிகாமி

செவனு [ரிப்பும்படனமே.

ரடவித்தந்தநார்ப்பேசயர் மணல்களிவிசையுத்த, விடழிநதிடப்
பொருந்திநாநிறாகுளைலெகூளயு, கூடிநின்றுநின்றரிய நித்திலம
ணிபகாணயு, நாடிவேலையாதனாத்திடுந் செழும்பகார்நகரம். (ச)

அனுசீர்க்கழிநெழலடி யாசிரிய விருத்தம்

காவையருடனேகாவக களவாணைகனித்த மாதா, தோளிலிந் பரித்
தமுததீசொகமணிதுராவிரேடே, தீராமியத்திலிண்துடவினாவு
டெருநெய்க்குணையு, விளவுந் படுவமீதேவினைநரிடவித்தல்போலும்

முந்நிலைமடகுடிசுத்தித்துவிழ்முல்லைமலை, சுந்தரியிதையா
லாழிசுடழியினடையலவுந்தோடமங், கந்திரிவளையாந்மேவரமிந்நினை
க்கலைந்தபோடி, னந்தெழுநிலைநீருனதுமரவரிவெண்ணலாமே.

கவிநிலைத் துறை

வினாநெய்றுமிடபைகாசுராகிரிமாலாவதரித்ததுமன்றியே
பிடுவாநதருநத, தவயலுததபயநகரமுடபுடமுததவலவர், நவநி

திக்கலாம்பிறப்பிடஞ்செழுப்புகார்நகரம்.

அநுசீர்க்கழிநெழலாடபாசிரிய விருத்தம்

அத்திருநகரில்வாழுமரதநகுத்தென்னென்னும்பித்திலைகயலங்கன்மார்
பயிபெருங் குடிவ ணிகெனென்பான், மத்தையையேதவிதன்னு
டன்செருக்குநாளிந், புத்திர செல்வம்வேண்டிப்புரிந்தனனிறைவர்
புதை. (அ)

மதலையைப்பெறமுன்னுளில்வரமிலாநிலைமையாலே,புதல்வியைப்
பயந்தானந்தப்புதல்விபுத்தவழிந் துதின்து,முதலையுந்தெளிந்தபொய்
னங்கொம்புபேரல்வளர்ந்தாண்மார்பிந்,நிதலையங்குரும்பை தோலிந்
ஹ்மனங்கனுந்திறையிட்டானே. (க)

அத்தனாமகட்குத்தன்மேபர வித்தனனதன்பிண்ணாகசு,சித்திரமயிலன்
னத்திநிசிராமலையிலவாடு, மெய்த்தநகுத்தென்னென்னும்பெருங்குடி
வணிகன்கீட்டான், மத்தக்ககளிந்ரோன்மாவையளகையான்வரைந்தி
கலிவிருத்தம் [தென்ன.

அரதநபாலன்களித்தவலினமுய்,விரிதநகுத்தனுமிரதிவேட்டையி
பொருதனரின்புலப்பூதரங்களு,மிருபுயமலைகளுமெழிற்புதிர்மன.

குருகினமெரிதரங்குவளைசெப்பற,விருவருமுறைமுறையிலவ்வாயி
தழ்,பருகினர்மெடுகெனப்பசும்பத்திலே-புருகினர்கரைந்திரண்மயி
ரொன்றாயினார். (உ)

இரத்யுமதன்னுமியைந்தவாமெனசு,சுரதமுப்புலவிபுந் துணிவுமெய்
துநான்,மருசனுத்தன்பதிமருவவேண்டுமென்-றரதநபாலனுக்கறிவி
த்தானோ. (ங)

மணிமுதலியபலவளித்தாமாஅல,னிணைமலர்க்குரமெயித்தேகுக்கென்ற
னன்,துணைவிதன்வருத்தும்ந் துயருமாற்றியே,வணிகனுத்திரிசிராமலை
யுபெய்தினான்- (ஊ)

எய்தியங்கிருவருமியைந் துதல்லறஞ்செய்தனரிளங்கொடிதிசிராம
லை-மெய்யளையன்பிலுலவெள்ளிநாடொலுங்கெதாழப்புகுந்தனள்
கணவனேவல்லல். (ஊ)

இருவருமப்படியியங்குநாளிலே-யரதநபாலனுமிருதியாயிடு-அரு
கியகிளைஞரிய்கோலையேவினார்-மருகனுயங்கையுங்கண்மொழிகினர்.

தியுறுமயிலெனத்திரியுந்த்ணகணை-பாயிளம்பிணையெனபிடதைக்கு
ம்பைந்,தொடித்-தாயலாநினைந்துகுந்தனித்தியோவெனூ-மாயிரந்தா
லையாவதுஅவிப்புமே (ஊ)

முலைகளுமீழிந்திசொரிபுனலின்மூழ்கின, வலைதருபுனலிடையணங்குமூழ்கின, னுலையுறுமெழுக்கெனவுருகினாவள், கலைகளுஞ்சொரிந்த னைமண்ணினையே. (௮௮)

மங்கையையழிந்தனாடார்பித்புல்கியும், பங்கையமலர்க்கரம்பத்திநல்கியும், செங்கையவொழுதுறித்தலங்கணமாந்தின, னங்கவளமடையிலையருமாதினாள். (௮௯)

சீரியவிரதமுமீறிருந்துஞ்செய்கைய, மூரியலாண்மைபுமொழுதுநாளிலே, வாரியித்கவுத்துவமணியைதெனாக், காரிகைவயிற்றிளங்குருப்பமுற்றதே. (௯௦)

சூனிறைந்ததுவரிதொயிரினீங்கின, பானிறம்படைத்ததுமுதம்புங்கைய, மேனிகழ்ச்சுரும்பெனமுலைக்கணவிதின, வானிலையங்கியதுமோமவல்லியே. (௯௧)

அன்னையுமகள்செயலறியவேண்டுமேன், அன்னினவுப்பொழுதுவந்தீரயின், மின்னயிர்பெருமுகிறுலாவித்தீதன, பொன்னியுமிருக்காபுரண்மவந்ததே. (௯௨)

ஆறதுதடையினுலன்னையேருதன், மாறினளரதநவநியதித்தின், பேரெழுந்தந்தகம்பொரிதுஞ்செய்திடக், கூறருப்பொருளெலாங்கொண்மசெல்லுமே. (௯௩)

பூனையின்சுமையெனக்குழல்பொலித்திடப், பானையங்குழலித்தீம்பவளச்செடியர், தோளையுமணந்துவெண்கிணைமேற்கொடு, தாளையத்தீடுமலதின்னுதண்ணுமே. (௯௪)

எதிர்தடந்தண்ணையயிறுகப்பல்லுவோங், கதிநடந்தினைத்ததெங்கமலம்பற்றுலோ, மதிமுகவெயர்வெலாமாற்றுவோமென; வதிசுபுவுணர்வினாளைத்துமெண்ணினாள். (௯௫)

மின்றிகழ்மருங்குலாணிணயும்வெலயிற்; மென்றிசைவிளங்கியதேவர்நாயகன்; சூன்மெனுதெயிஞ்சிலைகொண்டநாயகன்; மன்றலங்கருங்குழல்கலிநிலைத்துறை [இடமடந்தைநாயகன்.

சங்கரன்சுவன்சதாசுவன்சனீசானன்; புங்கவன்றிரபுராந்தகன்புராதனன்புராணன் கங்கைநாயகன்கறைமிடற்றினைதுத்தகண்ணு; வெங்கணய்கனிராமபஞ்சிராமலையிறைவன். (௯௬)

புரணன் பரன்பராபரன்வெள்ளியம்பொருப்பன்; காரணன்மதனுத்தகன்கால்கைக்கடிந்தோன்; வாரணத்தையுரித்தீவன்மறைப்பொருள்வாக்தேதாரணன்மனக்கரியவன்சிராமலைநாதன். (௯௭)

முடித்தவெண்பிறைநிகொன்வளைந்திடுமுதுகி, விதித்தவெண்ணிலா
வளைந்தமீபானதைக்குழலசையத், திடத்திசூலருண்டத்துவொமென
வொருசெங்கோல், பிடித்தவாறெனவேணுநண்டங்கையிற்மிறங்க. (௭)

எடவிழ்ந்தபூங்குழலிதன்விரததன்மெனய்கொண், டாடுமாறென
த்திருகுமண்டலமசையச், சூழிகங்கையின்நிலைபோனுதல்வெயர்
துளிக்க, நீயிகொன்றைபோலொருபணிகளத்திடைநிகழ. (௭௮)

நின்னுநின்னுசென்றினைப்புறமெதுமுச்செறிய, வொன்றுசெங்கை
யிற்குழயின்மேலுடலல்லாமொய்க்கிக், கன்றுமாயெயுமுழையும்கி
டைபுயங்குந்து, மண்நிலாடலுமொழிந்தவளவினைபோல்வந்தான். (௭௯)

காயபண்டமுமெண்ணெயின் கலசமுங் கனகத்தாயமுத்தணிகலன்
கருப்பிலையிலாததுவின. மேயமங்கையிருவர்மேதன்மைகலாவெயி
ப்ப, மாயவன்மனக்கரியவனெளியனுப்பவந்தான். ... (௮௦)

தூரவந்திடுமவளைபின்மவனெனத்துணிந்தான், சேரவந்திடுமபொ
முதினிலெழுந்தெதிர்சென்று, பாரவந்தினைபுரித்திருபதங்களிப்பணிநி
தா, ளாரவந்திருகங்களாற்றமுவினளவினை... (௮௧)

மோந்துகொண்டனஞ்ச்சியைமோந்தனைமுடகத்தைத், காந்தருந்
தொழுங்குங்களையுமுத்தினள்கண்ணிற், பாப்பந்தகண்ணினிற் புலர்ந்திடு
வருண்மொழிபுகர்ந்துசாப்த்திகொம்புதேர்மகளுடனிருந்தனடவிசில்

எண்ணிலாவருங்காயபண்டங்கொமெழையும்கண்ணமேகலைப்பே
ழையுங்கொணர்ந்தமங்கையருக், சூன்ஊநீர்முதலளித்துநல்லடிசிலு
முதலிக், கண்ணெதோனுத்தாயுடனிருந்தனகளித்து. ... (௮௨)

மற்றநாளிவெழுதநெறத்தமுங்கினமகளைப், பெற்றதாயித்தனை
த்துமற்றயிலமுப்பெய்து, முற்றுமன்பினுன்மருத்துவத்தொழிலெ
லாமுடித்தான், குற்றமொன்றிலாட்டிநடைபுட்பயந்தனள்குழலி. (௮௩)

குழலியின்றவட்கருமருந்தெண்ணெயுங்கொடுத்தே, பெழுந்தனத்தன்
விழைத்திடுஞ்செயலெலாமியற்றி, பழகுதொட்டிஊடுநியிற்றியங்கொ
ருமதியளவா, மழகளிற்றினைமுருகவேனெனுப்பாடவளர்த்தான். (௮௪)

சித்தலைத்தெறும்பிளஞ்சினைசிலையினுட்டேனா, பதகமானிடரிடை
ய்விரிந்திரன்பிதுமன், முதலேனாத்தமைவளர்த்தருளிரியெதிர்முக
மாய், மதலைபொன்றினைவளர்த்ததுபுதுமையோமறையி. (௮௫)

மையுலாமழைக்கருமுதிப்படத்தினைமாற்றித், துய்யெலுண்முகிற்
படமெனுமிதானம்வான்றுலக்கிற், றையதுண்ணிபரதநவதியை
யங்கிறிப்பி, பையவந்தனைவளைமெய்யாகமுன்பயந்தான். ... (௮௬)

மாதுலம்பெருந்தேவிதன்மனையிடைவருதல் - காதலன்பிஞற்பெருந்தருள் கனையுண்டா, னேனிலரீகரிவ்விருவரிடயாகோலெனருளுகுமுன்னவன்புருந்தணைமடநலாளுநையுள் (சும)

முள்ளவநசிருந்தருளியதாயெதிர்முகமாய்ப், பின்னாவந்ததாயிருந்தனாநுச்சயம்பிறத்தி, துணையாவனென்றதம்புரிமுண்டணைந்தாண்-மினனே நொனடிசுமீடிலேமறைந்தன்னவிடையார் (சுக)

உருதுயாறணிசடையிளம்பிறந்தகருவறுத், தெநதமுண்டெனவருமடிபோற்றுடைதுலங்க, விந்தமண்டலமிநதுண்டலமெனவிந்திவந்ததாரகைககணமெனச்சொரிநதிடமலர்கல். (சுஉ)

தேடியோகும்பறதரிவிரிந்தவெல்குறையாநாடிநாண்டிபுழைசுந்தனசாமலாவயங்குமேயுமோருழைநுவிபுழைபுருவினைசெகாண்டாடுபாம்பெனவாலவட்டங்கணின்றைய. (சுக)

அந்நகரத்திலோரிருபதுவிந்கிடையளவிந - மாதாப்பொருள்கரிமேலவருமணிமலைபோற்சுந்தரத்தொளிரிவிடைபிளமேழ்மேருநதிருண்கோலற-வித்தாப்பொருடையவன்முதலிதேரிநாருசு... (சுச)

தேவகுந்துபிமுழங்குமுழங்கினசினனாபப்பரிடையாலிந்தனவொல்குணமக, மூலமேயுபுபித்திநாருபுருமுளரிப்புவைதேந்சொலமிருகவடிவித்தெதிர்போற்ற. (சுரு)

தொலையாசுமநாண்டிநெயென்பொதிநுதிக்க, வல்நாண்மலரிடகடவுருமம்புயலையினையிளவலிநாந்தொடர்ச்சுபொயிலும்கணங்க; மெல்லம்மலவேபுவந்துகத்தருளிஞ்ஞவினா... (சுஊ)

வேதீவனியநீர்ணாகாபாசுபதாமாவிரத்தி, ராஜசுவர்கொரிடமலாயமாமப்போகாதுவந்தெதுத்துரைப்பவரனைவருபகாண்புத்தநாணுடன்பிருக்கோயிலுட்டருந்தான். (சுஎ)

நாயிலுங்குடபாண்டராபிநதபரிசாந்தெயிறுப்பரிவாகவந்தருள்செயுஞ்சுவல; யாபிரமப்பெருடையவண்ணையுனைததுந்; தாயினல்லெனவெனென்றனாழமீக. (சுஆ)

கவிவிருத்தம்

மாதருளித்தலையினையுடையது, மேதில்களைஞருமமயநாடி, தாதுணையதுண்டிபணிநாநாணன், வெகுறாமிவருபதத்தினமேவினார். (சுக)

சத்திடமிதேவனச்சாந்தினைமுனி; பதிசெகாடனைவருமபரவிக்கூறுவா, ரித்தலமினையதெயிலிலைவகுவார், முத்தியுடையவைவது

மொழியவேண்டிமோ (௫௦)

ஷேவேறு

வையமின்ஹமா தர்கற்போங்கு; செய்கோலையசகி செலுத்துந்
பெட்கவானஞ்சிவாலயம்பூமி; சைவமலி நுஞ்சமடந்தைமுக்கவே.

எண்கோககழிநதலடி யாகிய விருத்தம்

இனியவிநதகணபிடுணையுபத்திபேரு மெதிருநருமிருசெவி
யிலேற்றமேரு, மலயிடத்திலுபசரித்தலுக்கீட்டுரு ம்வாங்குபேர்
கருதையுணுமடிமலிநேருந்; தனமிருத்திநவாபுலையடவர்
தலத்தையையுமிபயவார் வாயுஞ்சா வ; தனலணுசாதவமுரு
தலகசேராதருமுமமமுத றயிருநதவககி நிருணை. (௫௧)

தாயானசுருதம்

ஆசருக்கம் [௫] நிருணை (௫௦௫)

திருசுதிநம்பலம்

செவ்விந்திப்புரணம்.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY